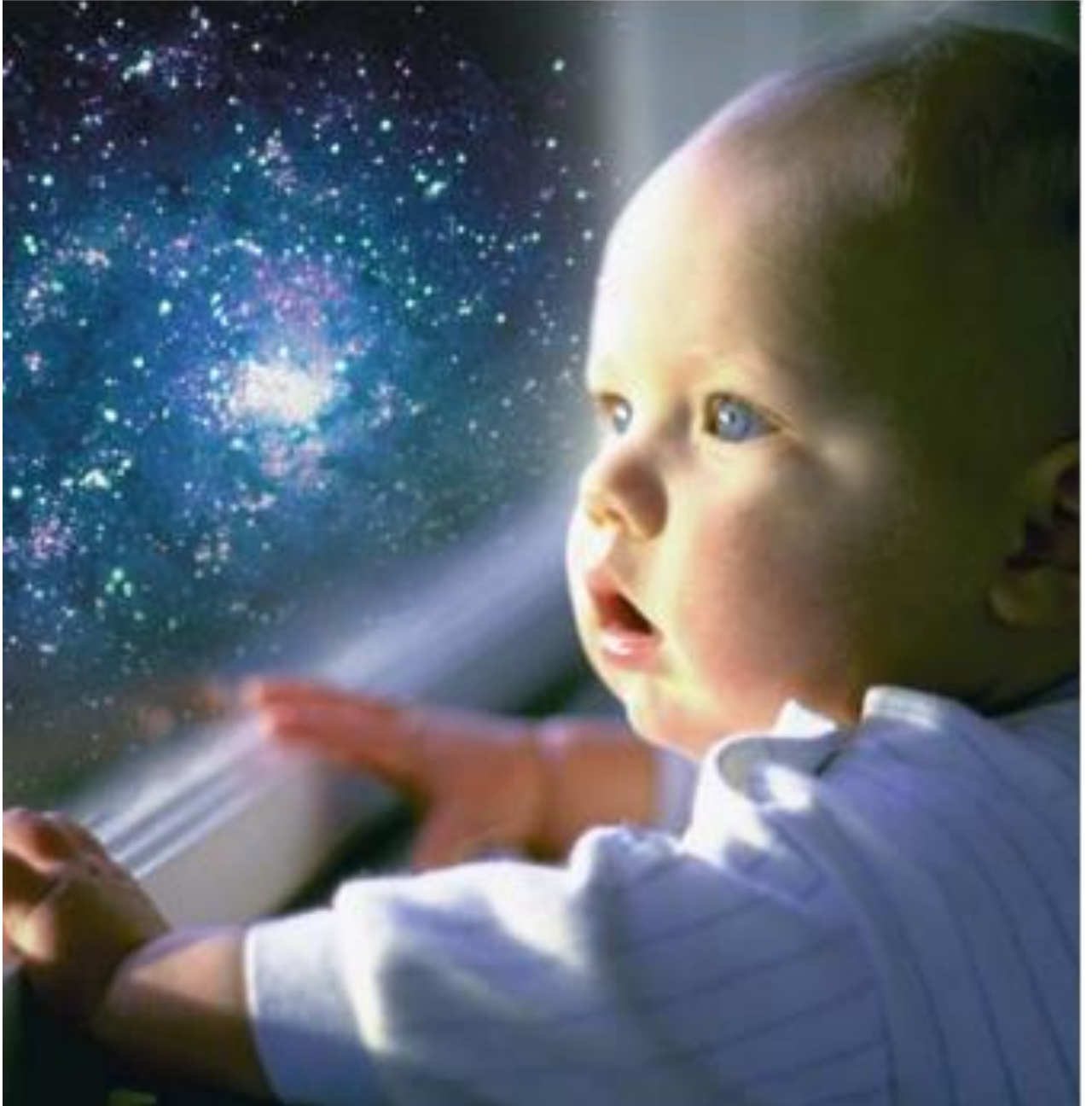

หลักสูตรศึกษาพระคัมภีร์
ทำไมพระเจ้าสร้างมนุษย์?

บทที่ 3

ทำไมพระเจ้าสร้างมนุษย์?

บรรณารักษ์กิตติมศักดิ์ของสหรัฐ แคเนียล เจ. บุร์สติน ตั้งข้อสังเกตเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “ตลอดประวัติศาสตร์เผ่าพันธุ์มนุษย์ได้แสวงหาคำตอบสำหรับคำถามพื้นฐานของชีวิต เราคือใคร และทำไมเราถึงมาอยู่ที่นี่” นี่เป็นคำถามสำคัญที่ผู้ชายและผู้หญิงทุกคนควรถาม เราควรเพิ่มคนอื่น ๆ บ้าง: มนุษย์คืออะไร? ทำไมเราถึงมีอยู่? ชะตากรรมของเราคืออะไร? ทำไมเราถึงถูกสร้างมา?

จากจุดยืนทางกายภาพอย่างเคร่งครัด ผู้คนเป็นเพียงปรากฏการณ์ทางสรีรวิทยาและเคมี นั่นคือเราถูกสร้างขึ้นมาจากสสาร—จาก “ผงกลีดิน” ตามที่พระกัมภีร์กล่าวไว้

แต่การเป็นมนุษย์หมายความว่าอย่างไร? เราดำรงอยู่เพียงชั่วคราว แล้วดับไปตลอดกาล? หรือเราถูกสร้างมาเพื่อจุดประสงค์พิเศษ? อะไรที่ทำให้เราแตกต่างจากโลกของสัตว์? อะไรทำให้เราแตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ?

คำตอบจากพระกัมภีร์โดยตรงและชัดเจนสำหรับคำถามเหล่านี้จะช่วยให้เรามีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับชะตากรรมของมนุษย์ของเรา และให้ความกระจ่างที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อความลึกซึ้งของการดำรงอยู่ของเรา

แท้จริงแล้วการเป็นมนุษย์หมายความว่าอย่างไร? เราอยู่เฉยๆ? หรือเราถูกสร้างมาเพื่อจุดประสงค์พิเศษ? อะไรทำให้เราแตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ?

มีอะไรมากกว่ามนุษย์?

ในทางชีววิทยา เราเริ่มต้นด้วยมนุษย์ในฐานะสิ่งมีชีวิต องค์ประกอบของเราคือสารเคมี เรามีโครงร่าง โครงกระดูก เนื้อเยื่อหลายชนิด ระบบประสาท อวัยวะภายใน ผิวหนังชั้นนอก ทั้งหมดนี้ทำให้เราเป็นมนุษย์ในแง่ของร่างกายและทางวัตถุ

แต่มีมนุษย์มากกว่าที่เห็น? มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับการแต่งหน้าและธรรมชาติของเราหรือไม่?
มีบางสิ่งที่อยู่เหนือขอบเขตทางกายภาพและทางวัตถุอย่างหมดจด
บางสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าจุดประสงค์และศักดิ์ศรีที่ยิ่งใหญ่เป็นส่วนสำคัญต่อการดำรงอยู่ของเราหรือไม่?

อะไรที่ทำให้เราประหลาดตัวเหมือนที่เราทำ?
เหตุใดเราจึงประสบความสำเร็จทุกทางศีลธรรมและความมั่งคั่งในสิ่งที่ไม่รู้จักร?
เหตุใดเราจึงผลักดันการค้นพบให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ในทุกสาขาและทุกสาขาวิชา
ทำไมเราจึงแสวงหาความรู้เพื่อตัวมันเอง?
เหตุใดเราจึงมีสติปัญญาของมนุษย์ที่ขับเคลื่อนเราไปสู่ความสำเร็จในโลกวัตถุมากขึ้นเรื่อยๆ

การศึกษาเชิงวิชาการเกี่ยวกับต้นกำเนิดของมนุษยชาติได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นหนึ่งในวิทยาศาสตร์ที่ยากที่สุด
อย่างมีนัยสำคัญในหนังสือเล่มล่าสุดของเขา ก่อดำของคาร์วิน นักชีวเคมี Michael Behe
แสดงให้เห็นอย่างน่าเชื่อถือจากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ถึงความเป็นไปไม่ได้ของสมมุติฐานของชีวิตที่มีวิวัฒนาการมาจากสสารเฉื่อย

ทฤษฎีวิวัฒนาการที่ยอมรับกันทั่วไปไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมเราจึงแสวงหาสิ่งที่จับต้องไม่ได้เช่นค
วามงามและความใฝ่ฝันทางวิญญาณที่สูงขึ้น
จิตใจของเราซับซ้อนเกินกว่าจะเกิดขึ้น โดยลำพังหรือโดยบังเอิญ
พระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ (หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม อย่าลืมขอหนังสือ Life's
Ultimate Question: Do God Exist เล่มนี้ฟรี)

เราต้องการความรู้ที่ลึกซึ้งอย่างมากเกี่ยวกับตนเอง การเพิกเฉยต่อตนเองของเรานั้นน่าประหลาดใจ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรับผิดชอบและจุดประสงค์ทางศีลธรรมและทางวิญญาณ
ดูเหมือนเราจะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีชีวิต เกี่ยวกับพืชและสัตว์ในโลก
และแม้แต่ธรรมชาติของเทพฟ้า ทว่าพื้นที่อันกว้างใหญ่ของมนุษยชาติของเรายังคงเป็นปริศนาที่มีดมน

สภาพของโลกช่างน่ากลัวและมักจะควบคุมไม่ได้ หัวหน้าผู้ร้ายคือตัวมนุษย์เอง
เราจำเป็นต้องค้นหาสาเหตุของข้อบกพร่องทางศีลธรรมและทางปัญญาอย่างเร่งด่วน
หากเพียงแต่เราจะเปลี่ยนความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเราจากเส้นทางที่เป็นวัตถุเฉพาะในปัจจุบัน
เพื่อรวมทิศทางทางวิญญาณที่ทำกำไรได้มากกว่าที่หายไปในโลกของเรา อนาคตของเราจะเล็กไม่แน่นอน

มนุษย์ต้องการความรู้อย่างมากจากแหล่งภายนอกตัวเขาเอง—ไม่เพียงแต่เกี่ยวกับร่างกายและวัสดุ
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจิตวิญญาณ

ข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์

อารยธรรมสมัยใหม่ของเราไม่เหมาะที่จะตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณที่ลึกซึ้งของผู้อยู่อาศัย
วิทยาศาสตร์จำกัดเฉพาะสิ่งที่สังเกตได้—สิ่งที่วัดได้—

เพียงแต่ไม่สามารถให้สิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับตัวเราทั้งหมดแก่เราได้
การคาดเดาเชิงปรัชญาเป็นสิ่งทดแทนความรู้ที่พระเจ้าเปิดเผยไม่เพียงพอ
การเพิ่มความยากในการเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องคือการหลอกลวงทางวิญญาณ ดังที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ 12:9
ซึ่งส่งผลต่อคนทั้งโลก

ดูเหมือนเราจะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีชีวิต เกี่ยวกับพืชและสัตว์ในโลก
และแม้แต่ธรรมชาติของฟากฟ้า ทว่าพื้นที่อันกว้างใหญ่ของมนุษยชาติยังคงเป็นปริศนาอันมืดมน
สิ่งที่เข้าใจได้น้อยมากในทุกวันนี้ก็คือว่าจิตใจของเราอยู่ภายใต้กฎฝ่ายวิญญาณที่ไม่อาจหยุดยั้งได้ดังที่นัก
วิทยาศาสตร์ได้ค้นพบกฎทางกายภาพ แม้ว่าเราจะมองไม่เห็นแรงโน้มถ่วง
แต่ก็ไม่มีใครสงสัยถึงการมีอยู่ของมัน
เช่นเดียวกับแรงโน้มถ่วงที่ส่งผลกระทบต่อควบคุมการกระทำของวัตถุทางกายภาพทั้งหมด
กฎฝ่ายวิญญาณก็ส่งผลกระทบต่อควบคุมการกระทำและพฤติกรรมของเราเช่นกัน
เราไม่สามารถล่วงละเมิดกฎหมายทางวิญญาณและศีลธรรมของพระเจ้าได้หากปราศจากโทษร้ายแรง
วิธีการทางวิทยาศาสตร์มีข้อจำกัดอื่นๆ คุณสมบัติที่ไม่มีน้ำหนักหรือมิติเชิงพื้นที่—เช่น ความรัก,
ความไร้สาระ, ความเกลียดชัง, ความซาบซึ้งในความงาม, แรงบันดาลใจของกวี
หรือแม้แต่ความทะเยอทะยานของนักวิทยาศาสตร์—ไม่สามารถพิสูจน์ได้ในทางวิทยาศาสตร์
แม้ว่าวิทยาศาสตร์จะสามารถช่วยและให้ความรู้แก่ความลึกซึ้งของมนุษย์ได้
แต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถบอกเราได้ว่าเราเป็นใคร และโชคชะตาของเราคืออะไร พระวจนะของพระองค์
คัมภีร์ไบเบิล เต็มเต็มมิติที่ขาดหายไปในการรู้ของมนุษย์
พระวจนะของพระเจ้ามองมนุษย์โดยรวม มนุษย์ไม่สามารถแยกออกเป็นส่วนๆ แยกจากกันได้
เช่นเดียวกับที่เราจะไม่ดำรงอยู่หากอวัยวะของเราแยกจากกัน
เราจะเป็นมนุษย์น้อยกว่าถ้าไม่มีคุณสมบัติทางวิญญาณของเราฉันนั้น สำหรับผู้ชายทุกคน (หรือผู้หญิง)
ที่เราต้องมุ่งเน้นพลังงานทางปัญญาของเราเหนือสิ่งอื่นใด ต้องไม่ละเลยด้านจิตวิญญาณและละเอียด

อารยธรรมสมัยใหม่ของเราไม่เหมาะที่จะตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณที่ลึกซึ้งของผู้อยู่อาศัย
ดั่งที่ลูกพี่ลูกน้องของนอร์มันตอนปลายเขียนไว้ในหนังสือ Human Options ของเขาว่า
“สิ่งที่ก่อให้เกิดเอกลักษณ์เฉพาะตัวของมนุษย์ไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเพียงพอด้วยคำศัพท์เดียว แม้แต่
'จิตวิญญาณ' และ 'ความสามารถในการศรัทธา' ของมนุษย์ก็ไม่ใช่ผลรวมของเอกลักษณ์นั้น”

ปัจจัยหลายอย่างทำให้เราแตกต่างจากอาณาจักรสัตว์: คำพูดของเรา วิสัยทัศน์หรือแนวความคิดของเรา
การตระหนักรู้ในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ความสามารถของเราในการให้เหตุผล
การจดจำตัวเลขที่เหนือกว่า ร่างกายของเราและอีกมากมาย อย่างไรก็ตาม
มีปัจจัยโดยรวมที่สำคัญยิ่งกว่านั้น—ซึ่งมีลักษณะตามความครบถ้วนสมบูรณ์— ความจำเป็นที่เราต้องเข้าใจ

อาร์.เจ. เบอร์รี่ ในหนังสือของเขาเรื่อง God and Evolution ได้วางนัยบนลักษณะเด่นที่สำคัญอย่างหนึ่ง
ซึ่งรวมถึงและอยู่เหนือสิ่งอื่นทั้งหมด:

“ปัจจัยสำคัญในการทำความเข้าใจธรรมชาติของเราตามที่สอนในพระคัมภีร์คือการพิจารณาความหมายของ
พระฉายาของพระเจ้าซึ่ง ทำให้เราแตกต่างจากสัตว์อื่นๆ” (เน้นย้ำตลอด)

สภาพของโลกช่างน่ากลัวจริง ๆ และบ่อยครั้งเกินไปที่จะควบคุมไม่ได้ หัวหน้าผู้ร้ายคือตัวมนุษย์เอง เราจำเป็นต้องค้นหาสาเหตุของข้อบกพร่องทางศีลธรรมและทางปัญญาอย่างเร่งด่วน

มนุษย์ในรูปของพระเจ้า

หนังสือปฐมกาลบอกเราว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์

ก่อตัวมนุษย์จากผงคลีดินและหายใจเข้าทางจมูกของเขาด้วยลมปราณแห่งชีวิต (ปฐมกาล 1:26-27; 2:7)

การที่พระเจ้าสร้างมนุษย์ตามพระฉายาและความคล้ายคลึงกันของเขาแสดงให้เห็นความแตกต่างพื้นฐานที่สุดระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ลักษณะเด่นอื่น ๆ

ทั้งหมดระหว่างมนุษย์กับโลกของสัตว์อยู่ในขอบเขตกว้าง

ภาพลักษณ์ของพระเจ้าให้ความหมายพิเศษ ความกลมกลืน ความฉลาด และการออกแบบแก่ชีวิตมนุษย์

การเป็นมนุษย์ต้องถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า

นี่คือประจักษ์พยานบางประการของพระคัมภีร์ไบเบิล!

พระคัมภีร์สามข้อในหนังสือปฐมกาลกล่าวถึงการที่เราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:26-27; 9:6) ดังที่เราจะได้เห็นกัน สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า “ภาพลักษณ์ของพระเจ้า”

มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติบนโลกใบนี้

สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงคำแถลงข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์

พวกเขาชี้โดยตรงถึงชะตากรรมอันน่าเกรงขามของมนุษยชาติ

เราเริ่มการศึกษาอย่างเป็นทางการด้วยภาพรวมของวิชาที่น่าสนใจนี้

ปฐมกาลบทแรกสอนอะไรเราเกี่ยวกับพระฉายาของพระเจ้า?

“แล้วพระเจ้าตรัสว่า 'ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเราตามอย่างเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล

ฝูงนกในอากาศ และฝูงสัตว์ใช้งาน ให้ปกครองแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ’ (ปฐมกาล 1:26)

มนุษย์แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เนื่องจากความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า พี่ชและสัตว์ต่าง ๆ ได้ถูกสร้างขึ้นแล้วเมื่อพระเจ้านำมนุษย์เข้าสู่ที่เกิดเหตุ มนุษย์เป็นมงกุฎแห่งการทรงสร้างทางกายภาพและถูกออกแบบให้ปกครองเหนือมนุษย์ ในบรรดาทั้งหมดที่พระเจ้าสร้างขึ้น มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ถูกสร้างตามพระฉายาและอุปมาของพระเจ้า

พระคัมภีร์ภาษาฮีบรูไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนว่าพระฉายาและอุปมาของพระเจ้ามีความหมายอย่างไร The Cambridge Bible for Schools and Colleges กล่าวถึงคำว่า ภาพ และความคล้ายคลึงกัน: “‘ภาพ’ แสดงถึงการทำซ้ำในรูปแบบและเนื้อหา ร่างกายหรือจิตวิญญาณ: และ ‘ความเหมือน’ ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคล้ายคลึงและความคล้ายคลึงภายนอก”

ตามเรื่องราวในปฐมกาล พระเจ้าสร้างมนุษย์ตามพระฉายาและความคล้ายคลึงของพระองค์ นี่คือการแตกต่างพื้นฐานที่สุดระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ

แน่นอนว่ามนุษย์ไม่เคยครอบครองพลัง ลักษณะ และคุณลักษณะทั้งหมดของพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตาม เราถูกสร้างมามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ทางร่างกายตามพระฉายาและอุปมาของพระเจ้า

ตลอดพระคัมภีร์ไบเบิล

ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เปรียบเสมือนบิดากับบุตรธิดาของพระองค์ และเด็กมักมีความคล้ายคลึงกับพ่อแม่อย่างมาก ผู้เขียนฮีบรูอธิบายความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าว่า “เพราะว่าทั้งผู้ที่ชำระ [พระคริสต์] และผู้ที่รับการชำระให้บริสุทธิ์ [คริสเตียน] ล้วนเป็น [พระบิดา] เดียวกัน ด้วยเหตุนี้พระองค์ [พระคริสต์] จึงไม่ละอายที่จะเรียกพวกเขาว่าพี่น้อง โดยกล่าวว่า ‘ฉันจะประกาศชื่อของคุณแก่พี่น้องของฉัน ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางการชุมนุม และอีกว่า ‘ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์’ และอีกครั้งหนึ่ง ‘ข้าพเจ้าและลูกๆ ที่พระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้า’” (ฮีบรู 2:11-13)

ข้อที่ขมาข้างต้นยังแสดงให้เห็นและจินตนาการถึงพระประสงค์อันน่าทึ่งของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ ข้อความในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ด้วยจิตใจที่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าและคิดอย่างที่เขาคิด และพระเจ้าต้องการให้เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ทั้งในด้านอุปนิสัยและองค์ประกอบในท้ายที่สุด จุดหมายของเราคือเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ บัดนี้เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า (1 ยอห์น 3:2)

ทั้งสองเพศรวมอยู่ในพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติหรือไม่?

“ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายของพระองค์ พระฉายของพระเจ้าพระองค์ทรงสร้างเขา พระองค์ทรงสร้างพวกเขาทั้งชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27; เปรียบเทียบ 5:1-2)

ในข้อ 27 คำภาษาฮีบรูสำหรับ "มนุษย์" etadam (รวมถึงคำนาม et)

เป็นคำนามรวมที่หมายถึงมนุษยชาติหรือเผ่าพันธุ์โดยรวม—

ไม่ใช่แค่ชื่อที่ถูกต้องของอาดัมซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก (1 โครินธ์ 15) :45; 1 พงสาวดาร 1:1).

ดังนั้นพระฉายของพระเจ้าจึงใช้ทั้งแบบรายบุคคลและส่วนรวม แต่ละคน ทั้งชายและหญิง ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า เช่นเดียวกับเผ่าพันธุ์มนุษย์โดยรวม

เรื่องราวที่หนักแน่นนี้ในปฐมกาล 1

เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ยุคแรกๆ หรือไม่?

“นี่คือหนังสือลำดับวงศ์ตระกูล [รุ่น KJV] ของอาดัม ในวันที่พระเจ้าสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามแบบอย่างของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเขาชายและหญิง และทรงอวยพรพวกเขา และทรงเรียกพวกเขาว่ามนุษย์ในวันที่พวกเขาถูกสร้างขึ้น” (ปฐมกาล 5:1-2)

หลังจากการบรรยายดั้งเดิมของการสร้างมนุษยชาติในสวนเอเดน เราได้รับการเตือนอีกครั้งถึงเอกลักษณ์ของเราในตอนต้นของยุคใหม่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์

มนุษย์ได้รับการบอกเล่าอีกครั้งถึงการทรงสร้างของพวกเขาในหนังสือเล่มแรกของคัมภีร์ไบเบิลหรือไม่?

“ผู้ใดทำให้โลหิตมนุษย์ตกโดยมนุษย์ ผู้นั้นจะต้องทำให้โลหิตของเขาตก เพราะตามพระฉายของพระเจ้าพระองค์ทรงสร้างมนุษย์” (ปฐมกาล 9:6)

บุคคลที่ถูกสร้างตามแบบพระฉายของเจ้ามีค่ามากในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้สร้างของเราที่ใครก็ตามที่จิตใจปลิดชีวิตผู้อื่นโดยเจตนาและมุ่งร้ายอาจต้องเผชิญกับโทษประหารชีวิตจากคนรอบข้าง การเตือนความจำครั้งสุดท้ายในปฐมกาลนี้เกิดขึ้นหลังจากช่วงเวลาน้ำท่วมของโนอาห์ ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานอีกประการหนึ่งในประวัติศาสตร์ เรื่องราวทั้งสามของหัวข้อสำคัญนี้ในเรื่องราวของมนุษย์เกี่ยวกับการสร้างเราที่พระเจ้าสร้างเราตามพระฉาย

ของพระองค์ปรากฏในบริบททันทีของการสืบพันธุ์ของมนุษย์ สองคนปรากฏตรงหน้าคำสั่ง "ให้มิผลทวีคูณ" และคำที่สามปรากฏขึ้นที่หัวของคำสั่งแรก

บันทึกลำดับวงศ์ตระกูล

ความสัมพันธ์ในการสืบพันธุ์นี้มีนัยสำคัญทางวิญญาณบางประการในแง่ของแผนการและจุดประสงค์สูงสุดของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ

เราจะนิยามความเป็นมนุษย์ได้อย่างไร? มนุษย์คืออะไร?

คำถามเหล่านี้ได้รับความสนใจและฝึกฝนจิตใจของนักปรัชญามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว

พระคัมภีร์ยังกล่าวถึงคำสองคำนี้ว่าภาพและอุปมาที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ของมนุษย์ตามปกติหรือไม่?

“และอาดัมมีชีวิตอยู่ได้หนึ่งร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งตามฉายาของเขา และตั้งชื่อเขาว่าเซท” (ปฐมกาล 5:3)

พระคัมภีร์ตีความพระคัมภีร์ บริบท (ข้อ 1-2)

กล่าวถึงพระเจ้าที่ทรงสร้างชายและหญิงให้มีลักษณะเหมือนพระองค์เอง

ข้อความนี้ให้ข้อบ่งชี้ที่สำคัญแก่เราว่าพระเจ้าผู้สร้างของเรามีพระประสงค์โดยคำว่า “พระฉายาของพระเจ้า” หรือไม่? เฉกเช่นที่พระเจ้าผู้สร้างของเราสร้างมนุษย์ตามพระฉายาและความคล้ายคลึงของพระองค์ (ปฐมกาล 1:26-27) อาดัมก็มีบุตรชายคนหนึ่งชื่อเซท ซึ่งอยู่ในรูปลักษณะและความคล้ายคลึงของอาดัม

(ใช้คำภาษาฮีบรูเดียวกันในทั้งสองข้อความ) ดังที่ The Interpreter's Dictionary of the Bible สังเกตว่า

“ความคล้ายคลึงของมนุษย์กับพระเจ้านั้นคล้ายคลึงกับความคล้ายคลึงของ Seth กับอาดัมบิดาของเขา สิ่งนี้ทำให้แน่ใจได้ว่าต้องไม่ละเว้นความคล้ายคลึงทางกายภาพ” (หน้า 683)

พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เด็กๆ ก็เหมือนกับพ่อแม่ที่เป็นมนุษย์
มนุษย์ทุกคนก็เหมือนกับพระผู้สร้างของเราฉันนั้น แม้ว่าพระเจ้าเป็นพระวิญญาณ (ยอห์น 4:24)
แทนที่จะเป็นสิ่งมีชีวิต มนุษย์ทุกคนมีความคล้ายคลึงกับพระองค์
ที่จริงแล้วพระองค์ทรงสำแดงแผ่นหลังให้โมเสสในสภาพที่น่าขย้อง (อพยพ 33:18-23)
สำหรับความคล้ายคลึงทางกายภาพดังกล่าว
เป็นที่น่าสังเกตว่าพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏกายและรูปร่างของมนุษย์ต่อสาวศิษย์ของพระองค์หลังจากการ
ฟื้นคืนพระชนม์ ในบัญญัติการจำแลงพระกาย (มัทธิว 17:1-9)
พระเยซูยังทรงปรากฏในรูปแบบที่น่าสรรเสริญแก่เปโตร ยากอบ และยอห์นด้วย

เมื่อพระเจ้าปรากฏในนิมิตแก่ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ พวกเขาบรรยายถึงพระองค์ในร่างมนุษย์
แน่นอน
มนุษย์ได้รับการออกแบบทางร่างกายให้เป็นเหมือนพระเจ้ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่จะถูก
สร้างขึ้นตามฉายาและอุปมาของวิญญาณที่น่าเกรงขามอย่างที่พระเจ้าเป็น ในบทเรียนนี้
เราจะค้นพบด้วยว่ามีวิธีอื่นๆ ที่มนุษย์ตั้งใจให้เป็นเหมือนพระผู้สร้างของเรา และเพราะเหตุใด

มนุษย์คืออะไร?

มนุษย์คืออะไร? ปัจจุบันมีเพียงไม่กี่คนที่ตอบคำถามสำคัญอย่างมหาศาลนี้ได้เพียงพอ

ในพระคัมภีร์ภาคภาษาฮีบรูมีคำถามว่า "มนุษย์คืออะไร" ถูกถามสองครั้ง การไต่ตรองของเดวิดในสดุดี
8 เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางและมีการอ้างถึงในหนังสือฮีบรูในพันธสัญญาใหม่ ในทางตรงกันข้าม
ข้อความในโยบ 7 นั้นแทบจะจำไม่ได้อย่างดี แต่ทั้งคู่มีค่าควรแก่การพิจารณาอย่างรอบคอบ
(มีการกล่าวถึงเป็นพิเศษในส่วนสุดท้ายของบทเรียนนี้ "จุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับมนุษย์")

แต่เราจะนิยามความเป็นมนุษย์ได้อย่างไร? มนุษย์คืออะไร?

คำถามเหล่านี้ใช้ความคิดของนักปรัชญามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว แต่ในบทนี้
เรากำลังพบกับสิ่งที่พระคำของพระเจ้าเปิดเผยเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้คน

พระเจ้าเปิดเผยอะไรเกี่ยวกับมนุษย์?

“และพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน
และทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์กลายเป็นสิ่งมีชีวิต [จิตวิญญาณ KJV]”
(ปฐมกาล 2:7)

“ดูเถิด วิญญาณทั้งปวงเป็นของเรา วิญญาณของพ่อและวิญญาณของลูกชายเป็นของฉัน
วิญญาณผู้ทำบาปจะต้องตาย” (เอเสเคียล 18:4; เปรียบเทียบข้อ 20)

ปฐมกาล 1 บอกเราว่ามนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า (ข้อ 26-27) จากนั้นบทที่ 2 จะเปิดเผยรายละเอียดเพิ่มเติมเล็กน้อยเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการสร้างนั้น พระเจ้าสร้างมนุษย์จากสาร "ผงคลีดิน" คัมภีร์ไบเบิลไม่เคยเปิดเผยให้เห็นว่าเขาเป็นหรือครอบครอง "จิตวิญญาณอมตะ" ความคิดดังกล่าวทั้งหมดที่แสดงถึงความเป็นอมตะในความเป็นอมตะของมนุษย์นั้นเป็นแนวคิดที่ไม่เกี่ยวกับพระคัมภีร์ซึ่งมีต้นกำเนิดจากแหล่งที่ไม่อยู่ในพระคัมภีร์อย่างชัดเจน

พระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนว่าวิญญาณเป็นสิ่งที่สามารถตายหรือถูกทำลายได้ มันไม่อมตะ! พระเยซูตรัสว่าอย่างถาวร "ผู้ที่ฆ่าร่างกายแต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณได้ แต่จงกลัวพระองค์ [พระเจ้า] ผู้ทรงสามารถทำลายทั้งจิตวิญญาณและร่างกายในนรกได้" (มัทธิว 10:28)
(สำหรับคำอธิบายที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นของหัวข้อสำคัญนี้ โปรดขอหนังสือฟรี What Happens After Death?)

พระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนว่าวิญญาณเป็นสิ่งที่สามารถตายหรือถูกทำลายได้ มันไม่อมตะ!

แม้ว่ามนุษย์จะเห็นได้ชัดว่าไม่มีวิญญาณอมตะ
แต่ก็มีองค์ประกอบที่สำคัญที่ไม่ใช่ทางกายภาพของมนุษย์หรือไม่?

“แต่มีวิญญาณอยู่ในมนุษย์ และลมปราณขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทำให้เขาเข้าใจ” (โยบ 32:8)

เห็นได้ชัดว่า "จิตวิญญาณในมนุษย์"
นี้เสริมว่าส่วนประกอบที่ไม่ใช่ทางกายภาพที่จำเป็นซึ่งทำให้มนุษย์มีความสามารถโดยธรรมชาติในการเรียนรู้และทำความเข้าใจในระดับที่เหนือกว่าสัตว์อย่างมากมาย เปาโลระบุว่าสิ่งนี้ช่วยให้สามารถรู้
“เรื่องของมนุษย์” (1 โครินธ์ 2:11)

เกิดอะไรขึ้นกับวิญญาณในมนุษย์เมื่อคนคนหนึ่งตาย?

“แล้วผงคลีจะกลับเป็นดินดังเดิม และวิญญาณจะกลับไปหาพระเจ้าผู้ทรงประทานให้มา” (ปัญญาจารย์ 12:7)

วิญญาณในมนุษย์นี้มีสติสัมปชัญญะนอกเหนือจากสมองและร่างกายของมนุษย์หรือไม่?

“เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าพวกเขาจะตาย แต่คนตายไม่รู้อะไรเลย” (ปัญญาจารย์ 9:5)

“เพราะว่าในความตายไม่มีการระลึกถึงพระองค์ [พระเจ้า]” (สดุดี 6:5)

หลายข้อในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าสภาพของความตายเปรียบได้กับการหลับใหลของมนุษย์ (ดาเนียล 12:2; ลูกา 8:52; ยอห์น 11:11-13; 1 โครินธ์ 15:19-20) อย่างไรก็ตาม

คนตายจะถูกปลุกให้ตื่นโดยพระเยซูคริสต์ในเวลาแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ (ยอห์น 5:28-29; 6:39)

พระเยซูคริสต์เป็นมนุษย์จริงหรือ?

เนื่องจากบทบาทสำคัญยิ่งที่พระเยซูทรงมีต่อชะตากรรมของมนุษยชาติ

เราจึงจำเป็นต้องเข้าใจความเป็นมนุษย์ของพระองค์

หลายครั้งที่พระเยซูชานาชาเรีธถูกเรียกอย่างชัดเจนว่าเป็นชาย ต่างจากภาษาอังกฤษ

ภาษากรีกมีคำศัพท์สองคำสำหรับมนุษย์ หนึ่งคือ anthropos

ซึ่งหมายถึงมนุษย์ในฐานะตัวแทนของเผ่าพันธุ์มนุษย์

คำภาษากรีกคำที่สอง aner หมายถึงผู้ชายเพียงคนเดียวในฐานะมนุษย์ผู้ชาย

ทั้งสองคำใช้เพื่ออธิบายพระเยซูคริสต์

หลายปีหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ อัครสาวกเปาโลกล่าวถึงพระองค์ว่าอย่างไร?

“เพราะมีพระเจ้าองค์เดียวและผู้ไกลเกลียดเพียงองค์เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือมนุษย์ [มนุษย์กรีก] พระเยซูคริสต์” (1 ทิโมธี 2:5)

การเข้าใจบทบาทและจุดประสงค์ของพระเยซูคริสต์ต้องอาศัยข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์นี้

ความเป็นลูกผู้ชายของพระเยซูเต็มเปี่ยม (ฟิลิปปี 2:5-8)

ในแง่ที่ว่าพระองค์ทรงดำเนินชีวิตอย่างมนุษย์ฝ่ายกาย—พระองค์ทรงหิวและกิน ทรงเหน็ดเหนื่อย พักผ่อน และเดินและพูดคุยเหมือนชายคนอื่นๆ

(หนังสือฮีบรูเป็นเครื่องยืนยันอย่างครบถ้วนถึงการดำรงอยู่ของพระคริสต์ในฐานะมนุษย์

การใช้เวลาอ่านและใคร่ครวญหนังสือฮีบรูจากมุมมองนี้น่าจะคุ้มค่า)

ในฐานะที่เป็นผู้ชาย

พระเยซูไม่มีอะไรในรูปลักษณะของพระองค์ที่จะแยกพระองค์ออกจากคนอื่นในสมัยของพระองค์ (อิสยาห์ 53:2) ความแตกต่างที่สำคัญอยู่ในขอบเขตของจิตวิญญาณ ไม่เหมือนกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในเผ่าพันธุ์มนุษย์

(ปัญญาจารย์ 7:20; โรม 3:23) พระเยซูคริสต์ไม่เคยทำบาป (เทียบกับฮีบรู 4:15; 1 เปโตร 2:22)

พระองค์ทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาอย่างสมบูรณ์!

พระเยซูทรงทำอะไรสำเร็จในช่วงชีวิตอันสั้นของพระองค์บนโลกนี้?

“ชาวอิสราเอลทั้งหลาย จงฟังถ้อยคำเหล่านี้ พระเยซูชวาวนาซาเรธ [เป็น] ชาย [ชาวกรีก] ที่พระเจ้าได้ทรงรับรองแก่ท่านด้วยการอัศจรรย์ การอัศจรรย์ และหมายสำคัญซึ่งพระเจ้าได้กระทำผ่านพระองค์ท่ามกลางท่าน ดังที่ท่านเองก็รู้เช่นกัน” (กิจการ) 2:22).

แม้ว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง เป็นมนุษย์ทางกาย แต่พระองค์ยังทรงออกมาจากพระเจ้า พระเจ้าเป็นพระบิดาของพระองค์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ให้กำเนิด เขาตั้งครรถ์อย่างอัศจรรย์และเกิดจากหญิงพรหมจารี (มารีย์) ในสายเลือดของกษัตริย์เดวิด ลูกา 3 มีลำดับวงศ์ตระกูลของมารดาของเขา ลำดับวงศ์ตระกูลทางกฎหมายของเขา (ผ่าน โจเซฟ) พบได้ในบทแรกของมัทธิว พระเยซูคริสต์ทรงเป็นทั้งบุตรมนุษย์และพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง

อะไรคือความนอกรีตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่คุกคามคริสตจักรในศตวรรษแรก?

“... ทุกวิญญาณที่ไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาในเนื้อหนังไม่ได้มาจากพระเจ้า และนี่คือวิญญาณของผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซึ่งคุณได้ยินมาว่ากำลังมา และขณะนี้อยู่ในโลกแล้ว” (1 ยอห์น 4:3; เปรียบเทียบ 2 ยอห์น 7)

การปฏิเสธความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์นำผู้คนออกจากความจริงของพระเจ้า หากพระองค์มิได้ทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง การพลีบูชาเพื่อบาปของเราก็จะไร้ค่าและเป็น โมฆะ ทว่าความนอกรีตแบบเดียวกันนี้ที่ทำให้ศาสนจักรยุคแรกทุกข้อใจยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ สร้างความสงสัยและความสับสนเกี่ยวกับพระลักษณะและบทบาทที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

ทำไมต้องเป็นบุตรมนุษย์?

พระเยซูคริสต์ถูกเรียกว่า “บุตรมนุษย์” มากกว่า 80 ครั้งในพระคัมภีร์ เป็นคำที่เขามักใช้เพื่ออ้างถึงตัวเอง ไม่ว่าจะ เป็นในภาษาอารามค (ซึ่งพระเยซูตรัส) กรีกหรือฮีบรู สำนวนนี้หมายถึงคนธรรมดา

วลี “บุตรมนุษย์” นี้ถูกใช้มากกว่า 90 ครั้งในหนังสือของผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลชาวฮีบรู เป็นแนวทางของพระเจ้าในการตรัสกับเอเสเคียล พระคัมภีร์ยังใช้ในพระคัมภีร์เพื่ออ้างถึงคนธรรมดาทั่วไป ไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะหรือผู้มีตำแหน่งพิเศษเสมอไป

กระนั้น เนื่องจากมีการใช้ “บุตรมนุษย์” เพื่ออ้างถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหลายครั้ง เราจึงควรพิจารณาความหมายทางวิญญาณของวลีนี้

อภิธานศัพท์

ลักษณะนิสัย:

กำหนดทางวิญญาณว่าเป็นความสามารถในการแยกแยะทางที่ถูกต้องของพระเจ้าจากสิ่งที่ผิด และยอมจำนนต่อเจตจำนงของตนเองที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าโดยสมัครใจ

และด้วยความช่วยเหลือเหนือธรรมชาติที่สัญญาไว้ เพื่อต่อต้านความผิดแผกภายใต้แรงกดดันและการล่อลวง พระเจ้ามีลักษณะที่สมบูรณ์และชอบธรรม โดยนัยในการดำรงอยู่ของพระองค์

สวรรค์: พระคัมภีร์กล่าวถึงท้องฟ้าทั้งสาม: (1) บรรยากาศรอบโลก นั่นคือท้องฟ้า (กิจการ 1:9-11); (2) อวกาศ รวมถึงระบบสุริยะของเรา ดาวฤกษ์และกาแล็กซีที่สังเกตได้ (ปฐมกาล 1:14-18; สดุดี 8:3) และ (3) ที่ตั้งของพระที่นั่งของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงปกครองทั้งจักรวาลซึ่งเรียกว่า “สวรรค์ชั้นที่สาม” (2 โครินธ์ 12:2) โสโลมอนกล่าวว่า “พระเจ้าอยู่ในสวรรค์ และท่านอยู่บนแผ่นดินโลก” (ปัญญาจารย์ 5:2) ในพระคัมภีร์ บริบทมักจะบอกเราว่า “สวรรค์” ไคในสามแห่งที่กำลังถูกกล่าวถึง

มนุษยชาติ: มนุษยชาติ (ชายหญิงและเด็กที่มีความสามารถในการคิด) Homo sapiens เป็นสายพันธุ์ที่แตกต่างจากสายพันธุ์ของสัตว์

ภาพ: โดยทั่วไปแล้วจะใช้ภาพจนตลอดทั้งพระคัมภีร์ในความหมายที่แท้จริงเพื่อแสดงถึงการเป็นตัวแทนทางกายภาพหรือทางวัตถุ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบมนุษย์หรือสัตว์ ในแง่เทววิทยา หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าผู้สร้างของเขา

ภาพลักษณ์ของพระเจ้า: จำนวนพระคัมภีร์นี้ครอบคลุมถึงจุดประสงค์ในการสร้างมนุษยชาติของพระเจ้า ตามที่อธิบายในบทเรียนนี้ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นสำหรับความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้าและมีศักยภาพในการแสดงพระลักษณะและธรรมชาติของพระเจ้า

ความเหมือน: หมายถึง ความเหมือน ความคล้ายคลึง การเป็นตัวแทน ฯลฯ

มนุษย์: กำหนดตามพระคัมภีร์ตามที่พระเจ้าสร้าง โดยเฉพาะในฐานะที่เป็นทั้งชายและหญิงตามพระฉายาของพระองค์เอง—ความแตกต่างที่ไม่สอดคล้องกับโลกของสัตว์ ที่การทรงสร้างมนุษย์ได้รับเจตจำนงเสรี ความสามารถในการคิดแบบมีเหตุมีผล และอำนาจเหนือสัตว์ต่างๆ

วิทยาศาสตร์: เบื้องต้นคือการแสวงหาและศึกษาความรู้ทางกายภาพและทางวัตถุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจิตวิญญาณอย่างเป็นระบบและเป็นระเบียบ

พระคริสต์มักใช้วลี “บุตรมนุษย์” ในเรื่องใด?

“บุตรมนุษย์กำลังจะถูกทรมานอยู่ในมือมนุษย์” (มัทธิว 17:22; เปรียบเทียบ 26:45; มาระโก 9:31; 14:41)

พระเยซูคริสต์ตรัสว่าพระองค์เองเป็น “บุตรมนุษย์”

ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

พระเยซูทรงใช้คำนี้ในแง่สำคัญอะไรอีก?

“พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขา [สาวก] ว่า
'เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่าในการบังเกิดใหม่เมื่อบุตรมนุษย์ประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ท่านที่ติดตามเราจะนั่งบนบัลลังก์สิบสองบัลลังก์ พิพากษาทั้งสิบสององศ์ด้วย เผ่าต่างๆ ของอิสราเอล” (มัทธิว 19:28)

พระคริสต์ยังใช้คำว่า “บุตรมนุษย์”
เมื่อกล่าวถึงบทบาทของพระองค์ในฐานะผู้ปกครองมนุษยชาติที่กำลังจะมาในอาณาจักรของพระเจ้า

วลีนี้เชื่อมโยงกับวันพิเศษหรือไม่?

“และพระองค์ [พระเยซู] ตรัสกับพวกเขาว่า ‘วันสะบาโตมิใช่เพื่อมนุษย์ ไม่ใช่มนุษย์สำหรับวันสะบาโต ดังนั้นบุตรมนุษย์จึงเป็นเจ้าแห่งวันสะบาโตด้วย” (มาระโก 2:27-28 เปรียบเทียบมัทธิว 12:8; ลูกา 6:5)

พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้สร้าง (ยอห์น 1:1-3; โครินธ์ 1:16 17; ฮีบรู 1:2)
และวันสะบาโตได้รับการสถาปนาขึ้นหลังจากมนุษย์ถูกสร้างขึ้น (ปฐมกาล 2:3)
ดังนั้นบุตรมนุษย์จึงมีสิทธิอำนาจที่จะสั่งสอนทางจิตวิญญาณแก่เราเกี่ยวกับวิถีที่รักษาวันที่เจ็ดอย่างถูกต้อง ด้วยความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจ (หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวันพิเศษของพระเจ้า โปรดขอหนังสือฟรี *Sunset to Sunset: God's Sabbath Rest*)

คำสั่งให้ถือวันสะบาโตและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์คือบัญญัติที่สี่ในสิบประการ

บุตรมนุษย์ถามคำถามอะไรกับเหล่าสาวก?

“เมื่อพระเยซูเสด็จมาในเขตซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า
'ใครเล่าว่าเราเป็นบุตรมนุษย์เอ๋ย” (มัทธิว 16:13)

พวกเขาตอบโดยเล่าถึงความเชื่อที่ถือกัน โดยทั่วไปหลายครั้ง—แต่ผิดพลาด—
เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของพระคริสต์

แต่อะไรคือความเข้าใจที่ไม่ธรรมดาของซีโมน เปโตร?

“และซีโมนเปโตรตอบว่า 'ท่านคือพระคริสต์ [พระเมสสิยาห์] พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่'
พระเยซูตรัสตอบเขาว่า 'ซีโมนบารโณนาห์เป็นสุขเถิด เพราะเนื้อและเลือดยังไม่ปรากฏ สิ่งนี้แก่ท่าน
แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์” (มัทธิว 16:16-17)

โดยผ่านการคลีใจของพระบิดา เปโตรตอบโดยกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ บุตรของมนุษย์
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ด้วย

แม้ว่าในบางครั้งอัครสาวกของพระองค์เรียกพระคริสต์ว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า (มัทธิว 14:33; ยอห์น 20:31; ๑๗๑) พระองค์แทบไม่เคยใช้คำนั้นเพื่อบรรยายถึงพระองค์เอง เห็นได้ชัดว่าพระองค์ทรงเล็งใจเน้นย้ำว่าพระองค์ทรงระบุสภาพของเรา— ความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานของมนุษยชาติ อิสยาห์ผู้เผยพระวจนะชาวฮีบรูเรียกพระองค์ว่า “บุตรแห่งความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความเศร้าโศก” (อิสยาห์ 53:3)

พระเยซูคริสต์ทรงมีสิทธิอำนาจที่จะให้คำแนะนำทางวิญญาณแก่เราเกี่ยวกับการถือปฏิบัติในวันที่เจ็ดอย่าง ถูกต้องด้วยความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจ

พระเยซูคริสต์: มนุษย์และภาพลักษณ์ของพระเจ้า

อัครสาวกยากอบยืนยันปฐมกาล 1:26 ไหม?

“... ด้วย [ดิน] เราสาปแช่งมนุษย์ ผู้ซึ่งถูกสร้างมาในลักษณะอุปมา [อุปมา] ของพระเจ้า” (ยากอบ 3:9)

เห็นได้ชัดว่า สองตอนในปฐมกาล (5:2 และ 9:6)

ยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่าชายและหญิงยังคงอยู่ในพระฉายและอุปมาของพระเจ้าแม้หลังจากความบาปได้เข้ามาในโลกของมนุษย์และทำให้อุปนิสัยของมนุษย์เสื่อมเสียไปอย่างมาก หลายพันปีต่อมา อัครสาวกของพระคริสต์ยืนยันคำสอนพื้นฐานในพระคัมภีร์ที่ว่า การเป็นมนุษย์ต้องได้รับการสร้างตามรูปลักษณ์และอุปมาของพระเจ้า

นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ดีที่เราควรให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของมนุษย์และวิธีที่เราปฏิบัติต่อการใส่ร้าย การหักหลัง และการดูหมิ่นผู้อื่นขัดแย้งกับศักดิ์ศรีตามธรรมชาติของจุดประสงค์อันยอดเยี่ยมในชีวิตของเรา

อัครสาวกเปาโลยืนยันความจริงอันสำคัญนี้ด้วยไหม?

“เพราะว่ามนุษย์ไม่ควรคลุมศีรษะของตน เพราะเขาคือพระฉายและสง่าราศีของพระเจ้า แต่ผู้หญิงเป็นสง่าราศีของมนุษย์” (1 โครินธ์ 11:7)

อัครสาวกสองคนนี้ เปาโลและยากอบ ยืนยันคำสอนพื้นฐานในพระคัมภีร์ไบเบิลขั้นพื้นฐานนี้อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม บางคนคิดว่าข้อนี้โดยเฉพาะกีดกันผู้หญิงจากการมีส่วนร่วมในพระฉายของพระเจ้า ซึ่งหากเป็นเรื่องจริง จะขัดแย้งกับปฐมกาล 1:26 และ 5:2 อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม เพียงไม่กี่ข้อต่อมา เปาโลแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่สิ่งที่เขาหมายถึง “เพราะว่าผู้หญิงมาจากผู้ชายนั้นใด ผู้ชายก็มาจากผู้หญิงนั้นด้วย แต่ทุกสิ่ง [รวมทั้งพระฉายของพระองค์] ซึ่งสะท้อนถึงพระลักษณะของพระองค์ มาจากพระเจ้า” (1 โครินธ์ 11:12) ดูเหมือนว่าเปาโลกำลังคุยกันว่า ประชาคม โครินธ์ ที่ดูเหมือนว่าไม่คำนึงถึงความแตกต่างที่เหมาะสมระหว่างบทบาท ชาย และ หญิง

ภาพลักษณ์ของพระเจ้าสมบูรณ์แบบในผู้ชายและผู้หญิงโดยทางใด?

“เพราะว่าความตายมาโดยมนุษย์ โดยมนุษย์ [พระคริสต์] การฟื้นคืนพระชนม์ของคนตายก็เกิดขึ้นเช่นกัน เพราะในอาดัมทุกคนตายดังนั้นในพระคริสต์ทุกคนก็จะมีชีวิต” (1 โครินธ์ 15:21-22)

“มนุษย์คนแรกนั้นมาจากดิน ประกอบขึ้นด้วยผงกลี มนุษย์คนที่สอง [พระคริสต์] คือพระเจ้าจากสวรรค์ มนุษย์ที่ก่อด้วยผงกลีก็เป็นอย่างไร และมนุษย์สวรรค์เป็นเช่นไร บรรดาผู้อยู่ในสวรรค์ก็เช่นกัน และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะเหมือนมนุษย์คนแล้ว เราก็จะมีรูปลักษณะของมนุษย์สวรรค์ [พระคริสต์] ด้วย” (1 โครินธ์ 15:47-49)

มนุษย์เราได้ปล่อยตัวเองลงอย่างชัดเจน เราล้มเหลวในการเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเรา เราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามศักยภาพอันน่าอัศจรรย์และศักดิ์สิทธิ์ของเรา

บาปได้ทำลายภาพลักษณ์ของพระเจ้าในทุกคน แต่การฟื้นคืนและการสร้างความคล้ายคลึงทางวิญญาณ (พระลักษณะ) ของพระเจ้าเกิดขึ้นใหม่ผ่านทางพระเยซูคริสต์

ซึ่งตามแบบพระฉายที่เราถูกกำหนดให้เป็นไป在最และสอดคล้องกับการฟื้นคืนพระชนม์ของผู้ชอบธรรม ร่างกายของเราจะกลายเป็นกายวิญญาณที่รุ่งโรจน์ (ฟิลิปปี 3:20-21; ดู 1 เธสะโลนิกา 4:13-17 ด้วย)

มนุษย์เราได้ปล่อยตัวเองอย่างชัดเจน
เราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามศักยภาพอันน่าอัศจรรย์และศักดิ์สิทธิ์ของเรา
บาปได้ทำลายภาพลักษณ์ของพระเจ้าในทุกคน

พระคริสต์อยู่ในพระฉายของพระเจ้าด้วยหรือ?

“แต่ถึงแม้ว่าประเสริฐของเราจะถูกปิดบัง มันก็ถูกปิดบังไว้แก่บรรดาผู้ที่กำลังจะพินาศ
ซึ่งจิตใจของเทพเจ้าแห่งยุคนี้มีคบอดไปแล้ว ผู้ที่ไม่เชื่อ
เกรงว่าแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐแห่งพระสิริของพระคริสต์ผู้เป็นพระฉายของ
พระเจ้าจะทรงฉายแสงเหนือพวกเขา” (2 โครินธ์ 4:3-4)

“พระองค์ [พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา]

ทรงปลดปล่อยเราจากอำนาจแห่งความมืดและทรงนำเราเข้าสู่อาณาจักรของพระบุตรแห่งความรักของพระองค์
ซึ่งเราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ การอภัยบาปในพระองค์ พระองค์ [พระคริสต์]
ทรงเป็นพระฉายของพระเจ้าที่มองไม่เห็น ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือสิ่งสร้างทั้งปวง” (โคโลสี 1:13-15)

แม้ว่ามนุษย์จะถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า
แต่พระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมและปราศจากบาปผู้ทรงทำให้ชายและหญิงเป็นคนชอบธรรมที่ได้ทำบาปแ
ละนำโทษประหารชีวิตมาสู่ตนเอง (โรม 6:23)

เปาโลบอกเราว่าเรา “ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเห็นห่างและเป็นศัตรูในจิตใจของท่านด้วยการประทุษร้าย . .
[พระคริสต์] ได้คืนดีในพระกายแห่งเนื้อหนังของพระองค์โดยการสิ้นพระชนม์ เพื่อถวาย [เรา]
ให้บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ และอยู่เหนือการตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้า [เรา]
ดำรงอยู่ในความเชื่อจริง มั่นคงและแน่วแน่” (โคโลสี 1:21) -23). แม้ว่าเราจะยังขาดศักยภาพของเราอยู่มาก
แต่พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็น “พระฉายของพระเจ้า” มากกว่ามาก—

ทรงจัดเตรียมวิธีให้เราคืนดีกับพระผู้สร้างของเราและบรรลุดอกยภาพนั้น
ซึ่งก็คือการสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าในตัวเรา มีชีวิตอยู่ (2 เปโตร 3:18)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นภาพที่มองเห็นได้ของพระเจ้าที่มองไม่เห็น พระคริสต์ตรัสว่า
“ผู้ที่เห็นเราได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9) โดยทางพระคริสต์
เราทั้งคู่เห็นพระบิดาและเข้าใจจุดประสงค์และศักยภาพของเรามากขึ้น

ชัดเจน แก่มุมสำคัญของเป้าหมายในชีวิตคือการบรรลุดอกยภาพพระลักษณะของพระเจ้า ฮีบรู 1:3
อธิบายว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น “ความเจิดจ้าแห่งพระสิริ [ของพระเจ้า]
และรูปลักษณะที่ชัดเจนของพระกายของพระองค์ . . .” ในภาพข้อนี้แปลมาจากคำภาษากรีก *charakter*
คำนี้หมายความว่า “เครื่องมือสำหรับ [to] หลุมฝังศพ . . . 'ตราประทับ' หรือ 'ประทับใจ'
เช่นเดียวกับเหรียญหรือตราประทับ ซึ่งในกรณีนี้ตราประทับหรือแม่พิมพ์ซึ่งทำให้เกิดรอยประทับจะมี 'ภาพ'
ที่สร้างขึ้นจากเหรียญนั้น และในทางกลับกัน คุณสมบัติทั้งหมดของ 'ภาพ' จะสอดคล้องกัน
ตามลำดับกับเครื่องดนตรีที่ผลิต” (Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament Words,
“Image”)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าพระบิดาอย่างแท้จริง ฉบับมาตรฐานฉบับปรับปรุงแปลฮีบรู
1:3: “พระองค์ทรงสะท้อนพระสิริของพระเจ้าและแบกรับตราประทับแห่งธรรมชาติของพระองค์”
พระคริสต์ทรงยืนยันเรื่องนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ผู้ที่เห็นเราได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9)

อะไรคืองานฝ่ายวิญญาณของคริสเตียนทุกคน?

“และจงรับการต่ออายุในวิญญาณของจิตใจของคุณและ . . . สวมมนุษย์ใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นตามพระเจ้า
ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง” (เอเฟซัส 4:23-24)

เป็นชายใหม่ (หรือหญิงใหม่) ที่มีจิตวิญญาณตามแบบพระฉายาของพระเจ้า
แต่ไม่มีใครสามารถบรรลุดอกยภาพเปลี่ยนแปลงนี้ได้ด้วยตัวเอง (โปรดอ่านหนังสือฟรี *The Road to Eternal Life
and Transforming Your Life: The Process of Conversion*)
ภาพลักษณ์ของพระเจ้าสามารถสร้างขึ้นใหม่ในมนุษย์ได้ผ่านการทรงสถิตของพระเยซูคริสต์ในชีวิตของพวกเขา
เท่านั้น

อัครสาวกเปาโลเขียนว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ไม่ใช่ฉันที่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป
แต่พระคริสต์ทรงสถิตอยู่ในฉัน และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในเนื้อหนังขณะนี้
ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตโดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า
ผู้ทรงรักข้าพเจ้าและประทานพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)
ประสบการณ์ที่อัศจรรย์อย่างแท้จริงนี้สำเร็จได้โดยและผ่านพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้น

จุดหมายสูงสุดของเราในพระเจ้าและพระคริสต์คืออะไร?

“เพราะพระองค์ [พระเจ้าพระบิดา] ทรงทราบล่วงหน้า
พระองค์ยังทรงกำหนดให้มีรูปลักษณะตามพระฉายของพระบุตรของพระองค์
เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องหลายคน” (โรม 8:29)

ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้าคือจุดหมายของเรา
นั่นคือเหตุผลที่เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้าตั้งแต่แรก
คริสเตียนแท้ถูกกำหนดให้เข้าร่วมกับพระบิดาและพระบุตรในครอบครัวที่ยิ่งใหญ่ในฐานะ “พี่น้อง”
ของพระเยซูคริสต์

คนชอบธรรมจะได้รับบำเหน็จมากมายมหาศาล! แต่จะเกิดอะไรขึ้นกับคนชั่วที่ไม่กลับใจ?

รางวัลและการลงโทษ

มองจากมุมมองของพระเจ้า เขาได้ตั้งใจแล้วว่าจะให้มนุษย์ทุกคนมีโอกาสเลือกชีวิต
คุณจะทำอะไรกับคนที่—ไม่ว่าจะโดยจงใจหรือโดยละเลยอย่างต่อเนื่อง—
ปฏิเสธข้อเสนอชีวิตนิรันดร์อันมีพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและจงใจเลือกทางของมาร
คุณจะให้ชีวิตนิรันดร์แก่บุคคลดังกล่าวในอาณาจักรของคุณ
ที่ซึ่งเขาสามารถทำร้ายผู้อื่นต่อไปอย่างไม่มีกำหนดได้หรือไม่ คุณจะเลือกตัวเลือกใด

แน่นอนว่าบางคนมองว่าพระเจ้าเป็นสัตว์ประหลาดที่ลงโทษมนุษย์ที่ล้มเหลวในไฟนรกชั่วนิรันดร์
ทว่าเมื่อเราตรวจสอบข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบและร่วมกับการสวดอ้อนวอน—
ควบคู่ไปกับความเข้าใจในพระประสงค์ที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ชาติ—
นั่นไม่ใช่การลงโทษคนชั่วร้าย

พระเจ้าจะทรงตอบแทนคนที่รักและเชื่อฟังพระองค์เมื่อใด?

“แต่จงรักศรัทธ ทำดี และให้ยืม โดยหวังว่าจะไม่ได้อะไรตอบแทน และบำเหน็จของเจ้าจะยิ่งใหญ่
และเจ้าจะเป็นบุตรขององค์ผู้สูงสุด เพราะพระองค์ทรงเมตตาคนไม่สำนึกคุณและความชั่ว” (ลูกา 6:35)

“แต่เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนง่อย คนตาบอด และท่านจะได้รับพร
เพราะพวกเขาไม่สามารถตอบแทนท่านได้ เพราะท่านจะได้รับการตอบแทน [รางวัล]
เมื่อคนชอบธรรมเป็นขึ้นจากตาย” (ลูกา 14:13-14)

พระเจ้ายังเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรมในแง่ที่ว่าพระองค์จะทรงลงโทษผู้ที่จงใจปฏิเสธที่จะกลับใจจาก
ความชั่วร้ายและการทำผิดของพวกเขาหรือไม่?

“แล้วพระองค์จะตรัสกับคนเบื้องซ้ายว่า ‘เจ้าผู้ถูกสาป จงไปจากเรา
ไปสู่ไฟนิรันดร์ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารและทูตสวรรค์ของมัน’” (มัทธิว 25:41)

“และสิ่งเหล่านี้จะไปสู่การลงโทษนิรันดร์ แต่คนชอบธรรมเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์” (ข้อ 46)

คนชั่วร้ายต้องรับโทษนิรันดร์ในแง่ที่ว่าพวกเขาถูกตัดขาดจากพระเจ้าและชีวิตตลอดกาล แต่พระองค์ไม่ได้ทรงตามพวกเขาด้วยการทรมานนิรันดร์ อย่าลืมนำคำอ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ (โรม 6:23) ชีวิตและความตายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม ไม่ใช่สองวิธีในการพุดในสิ่งเดียวกัน ความตายหมายถึงการไม่มีชีวิต ไม่ใช่ชีวิตนิรันดร์ในที่อื่น

หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์พยากรณ์ว่ามนุษย์ชั่วร้ายกำลังถูกโยนลงไปนบิงไฟ “จากนั้นสัตว์ร้ายก็ถูกจับพร้อมกับผู้เผยพระวจนะเท็จซึ่งทำสัญลักษณ์ต่อหน้าเขา . . . สองคนนี้ถูกทิ้งให้ไหม้ชีวิตในบิงไฟที่ลุกโชนด้วยกำมะถัน” (วิวรณ์ 19:20) จะเกิดอะไรขึ้นกับร่างกายของมนุษย์ที่ถูกโยนทิ้งเป็นลงในหม้อไฟขนาดใหญ่? พวกมันถูกเผาไหม้และถูกบริโภคนหมด

คือ “ชายใหม่” (หรือ “หญิงใหม่”)

ที่มีจิตวิญญาณตามแบบพระฉายของพระเจ้าและสามารถทำสิ่งที่ดีของพระองค์ในชีวิตได้

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าไฟที่เผาผลาญคือ

ชะตากรรมสุดท้ายของคนชั่วร้าย (มาลาคีย์ 4:3) อันที่จริง

พระเจ้าได้ใช้ไฟดังกล่าวเป็นตัวอย่างของชะตากรรมของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธที่จะกลับใจจากความชั่วร้ายของพวกเขา จู๊ดอธิบายว่า: “. . . เมืองโซโดมและโกโมราห์. . . ได้ล่วงประเวณีล่วงประเวณีไปแล้ว

เนื้อหนังถูกวางเป็นตัวอย่าง ทนทุกข์กับไฟนิรันดร์” (ยูดา 7)

แม้ว่าพวกเขาจะเปรียบเปรยว่าเป็น “การแก้แค้นของไฟนิรันดร์”

แต่ชาวเมืองโซโดมและโกโมราห์ก็ยังไม่ได้ถูกเผาไหม้ ตรงกันข้าม

พวกเขาได้รับสัญญาว่ามีโอกาสที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ (มัทธิว 10:14-15; 11:23-24)

ในการฟื้นคืนชีพสู่การพิพากษาตามที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ 20 และเอเสเคียล 37

(สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคนที่ไม่ค่อยเข้าใจเหล่านี้ ความจริงในพระคัมภีร์ โปรดขอหนังสือฟรี Heaven and Hell: What does the Bible really Teach? และ God's Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind)

เหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งความเมตตา อ่านสดุดี 136

พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยในความตายของคนชั่วร้ายและมักชะลอการพิพากษาของพระองค์ด้วยความหวังที่จะกลับใจ ดังที่อัครสาวกเปโตรอธิบายว่า “พระเจ้าไม่ทรงเกียจคร้านในเรื่องนี้

พระสัญญาของพระองค์เหมือนความเกียจคร้าน แต่ทรงอดกลั้นไว้นาน พระองค์ไม่ทรงเต็มใจที่จะพิณาศ แต่ทุกคนกลับใจใหม่” (2 เปโตร 3:9)

โดยหลักการแล้ว อัครสาวกเปาโลแสดงความหวังในพระเจ้าอย่างเดียวกัน “เพราะสิ่งนี้ดีและเป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ทรงปรารถนาให้ทุกคน [ทุกคน] รอดและมาสู่ความรู้ความจริง” (1 ทิโมธี 2:3-4)

เป็นจุดประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์เพื่อนำเราเข้าสู่ครอบครัวของพระองค์!

สวรรค์เป็นรางวัลของผู้รอดหรือไม่?

แต่ครอบครัวของพระเจ้าจะอยู่ที่ไหน? สมาชิกจะทำอะไร? มีพื้นฐานมาจากพระคัมภีร์สำหรับแนวคิดทั่วไปที่ว่าพวกเขาจะเล่นพิณในสวรรค์ชั่ววันรันดร์หรือไม่?

พระเยซูตรัสอย่างไรเกี่ยวกับบำเหน็จของคนชอบธรรม?

“ในบ้านพระบิดาของเรามี [ห้อง] มากมาย ถ้าไม่เช่นนั้นฉันจะบอกคุณ ฉันไปเตรียมสถานที่ให้คุณ และหากข้าพเจ้าไปเตรียมที่ให้คุณแล้ว ข้าพเจ้าจะกลับมารับท่านอีก เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน เจ้าจะอยู่ที่นั่นด้วย” (ยอห์น 14:2-3)

คำถามสำคัญคือพระคริสต์จะทรงอยู่ที่ไหน?

ข้อพระคัมภีร์หลายข้อแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกและปกครองบรรดาประชาชาติพร้อมกับวิสุทธิชนของพระองค์ (เปรียบเทียบวิวรณ์ 19; 20:1-6)

คนชอบธรรมจะปกครองที่ไหน?

“ท่าน [พระเยซูคริสต์] มีค่าควรแก่การหีบม้วนหนังสือและฉนิ๊ก เพราะท่านถูกสังหาร และได้ไถ่เราไว้กับพระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์จากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกชนชาติ และทุกชาติ และได้ตั้งเราให้เป็นกษัตริย์และปุโรหิตแด่พระเจ้าของเรา และเราจะครอบครองแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 5:9-10)

วิธีเรียนรู้เพิ่มเติมจากหลักสูตรศึกษาพระคัมภีร์นี้

คุณจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากหลักสูตรศึกษาพระคัมภีร์นี้ได้อย่างไร
ต่อไปนี้เป็นเคล็ดลับที่มีประโยชน์บางประการที่คุณสามารถใช้เพื่อขยายความรู้และความเข้าใจที่คุณได้รับจากการศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์เหล่านี้ได้อย่างมาก

• หากคุณไม่มีพระคัมภีร์ เราขอแนะนำให้คุณซื้อพระคัมภีร์ฉบับหนึ่งเร็วๆ นี้ เพื่อให้คุณสามารถตรวจสอบข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ทั้งหมดในแต่ละบทเรียนและศึกษาด้วยตนเองได้ เราขอแนะนำ New King James Version เป็นการแปลครั้งแรก ในกรณีที่คุณเลือกซื้อพระคัมภีร์มือสอง ฉบับคิงเจมส์ที่เก่ากว่ามักจะหาซื้อได้ง่ายกว่าในร้านหนังสือมือสอง

• คุณจะได้รับประโยชน์อย่างมากจากการค้นหาพระคัมภีร์ทุกข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์ของคุณเอง นี่เป็นสิ่งสำคัญ! เมื่อนั้นคุณจึงจะแน่ใจได้ว่าความเข้าใจของคุณมาจากพระคัมภีร์ โดยเฉพาะเป้าหมายของเราใน

หลักสูตรนี้คือช่วยคุณในการเรียนรู้และนำความจริงของพระคัมภีร์ไปใช้อย่างถูกต้อง ประโยชน์สูงสุดมาจากการอ่านพระคัมภีร์โดยตรงจากพระคัมภีร์ของคุณเอง

• นักเรียนพระคัมภีร์หลายพันคนพบว่า การเขียนหรือพิมพ์พระคัมภีร์แต่ละข้อได้เพิ่มความเข้าใจและเพิ่มสิ่งที่พวกเขาจำได้เป็นสองเท่าหรือสามเท่า การทำซ้ำพระคัมภีร์แต่ละข้อบังคับให้คุณพิจารณาและพิจารณาทุกคำอย่างรอบคอบ

• เราขอแนะนำให้คุณเรียนรู้และเรียนรู้การใช้ความสอดคล้องในพระคัมภีร์อย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วยความสอดคล้องช่วยให้คุณค้นหาทุกข้อในพระคัมภีร์ที่ใช้คำใดคำหนึ่ง ด้วยเครื่องมือนี้ คุณสามารถค้นหาข้อพระคัมภีร์ที่มีคำที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาส่วนตัวของคุณ ความสอดคล้องที่ละเอียดถี่ถ้วนส่วนใหญ่ยังมีศัพท์ย่อ (พจนานุกรม) ของคำภาษาฮีบรู อาราเมอิก และกรีก เพื่อช่วยให้คุณเข้าใจความหมายดั้งเดิมได้ดีขึ้น ความสอดคล้องมีให้สำหรับเวอร์ชันพระคัมภีร์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

• หากเป็นไปได้ ให้ใช้คำแปลต่างๆ ของพระคัมภีร์ในการศึกษาของคุณ เนื่องจากภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ตั้งแต่ฉบับคิงเจมส์ออกพิมพ์แรก ในปี 1611 นักศึกษาคัมภีร์ไบเบิลหลายคนพบว่า ฉบับแปลที่ทันสมัยกว่า ช่วย ให้พวกเขาศึกษาและเข้าใจมากต่อไปนี่คือจุดแข็งและจุดอ่อนของการแปลสามประเภทหลัก

ในการแปลบางฉบับ เช่น ฉบับคิงเจมส์และฉบับคิงเจมส์ฉบับใหม่ นักแปลพยายามอย่างเต็มที่ในการแปลทุกคำในภาษาต้นฉบับให้เทียบเท่าหรือเทียบเท่าในภาษาอังกฤษ บางครั้งอาจทำให้เข้าใจความหมายในภาษาของเราได้ยาก ทว่าข้อความภาษาฮีบรูหรือกรีกก็สะท้อนออกมาค่อนข้างแม่นยำ สิ่งเหล่านี้เรียกว่าการแปลตามตัวอักษรหรือคำต่อคำ นี่คือการแปลที่ดีที่สุดที่จะใช้เมื่อความแม่นยำเป็นสิ่งสำคัญ

ในการแปลอื่นๆ เช่น New International Version

ผู้แปลพยายามทำให้ความคิดหรือความหมายของแต่ละประโยคถูกต้องใกล้เคียงกับความคิดของต้นฉบับมากที่สุด โดยทั่วไปเรียกว่าการแปลวรรณกรรมหรือการคิดเพื่อคิด

วิธีการนี้ทำให้เข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้นมาก โดยให้ความเข้าใจของผู้แปลนั้นถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงในการแปลประเภทนี้อยู่ที่ความเข้าใจของผู้แปล

ข้อผิดพลาดจะเกิดขึ้นหากการรับรู้ของผู้แปลเกี่ยวกับความหมายดั้งเดิมมีข้อบกพร่อง

สุดท้ายและน่าเชื่อถือน้อยที่สุดคือพระคัมภีร์ฉบับถอดความ ในเวอร์ชันเหล่านี้

นักแปลเพียงแค่ออกสิ่งที่พวกเขาคิดว่าผู้เขียนต้นฉบับหมายถึงอะไรด้วยคำพูดของพวกเขาเอง

อาจมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้แปลเข้าใจข้อความต้นฉบับอย่างชัดเจนและถูกต้องเท่านั้น

การแปลที่หลวมเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะมีการตีความพระคัมภีร์ที่ผิดพลาดๆ มากกว่าสองประเภทอื่น ๆ

ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่ควรใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อกำหนดสิ่งที่คัมภีร์ไบเบิลสอน แต่ในบางครั้ง

สิ่งเหล่านี้อาจมีประโยชน์ในการทำให้ภาษาที่เข้าใจยากเข้าใจง่ายขึ้น

- บางครั้งเราจะแนะนำเนื้อหาการอ่านเพิ่มเติมที่คุณอาจได้รับจากห้องสมุดหรือร้านหนังสือสำหรับบทเรียนนี้ เราขอแนะนำหนังสือ Darwin's Black Box โดย Lehigh University (เพนซิลเวเนีย) นักชีวเคมี

Michael Behe (The Free Press, New York, NY, 1996) ดร. Behe

อธิบายอย่างละเอียดถึงความเป็นไปไม่ได้ทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานในทฤษฎีวิวัฒนาการที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

หนังสือของเขามีค่ามากเป็นพิเศษสำหรับผู้ที่ต้องการการยืนยันทางวิทยาศาสตร์ว่าสิ่งมีชีวิตบนโลกของเราถูกสร้างขึ้นแทนที่จะวิวัฒนาการมาจากสสารที่ไม่มีชีวิต

จากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์อย่างเคร่งครัดแสดงให้เห็นอย่างน่าเชื่อถือว่าชีวิตไม่สามารถพัฒนาได้เองตามธรรมชาติ

- บางครั้งเรายังแนะนำหนังสือเล่มเล็กหรือวรรณกรรมอื่นๆ ที่คุณสามารถขอรับได้โดยตรงจาก United Church of God สมาคมระหว่างประเทศ ขอแนะนำให้คุณขอและศึกษาแต่ละรายการอย่างรอบคอบ พวกเขากล่าวถึงแง่มุมเฉพาะของบทเรียนเหล่านี้ในเชิงลึกมากขึ้น

เอกสารนี้มีให้บริการฟรีสำหรับการขอจากเว็บไซต์ (www.gnmagazine.org)

หรือติดต่อสำนักงานที่หน้าหลังของบทเรียนนี้ หวังว่าคุณจะขอสำเนาวรรณกรรมนี้ฟรี

หากคุณมีคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่ครอบคลุมในบทเรียนเหล่านี้ โปรดติดต่อสำนักงานใกล้บ้านคุณ เรามุ่งหวังที่จะให้บริการคุณ

วิสุทธิชนที่ชอบธรรมจะช่วยเหลือพระเยซูคริสต์ในการปกครองเหนือประชาชาติในช่วงการปกครองพันปีของพระองค์ เป็นตัวอย่างเฉพาะ พระคัมภีร์กล่าวว่าอัครสาวก 12 คนจะปกครองเหนือลูกหลานของ 12 เผ่าของอิสราเอล (ลูคา 22:28-30; เปรียบเทียบมัทธิว 19:28)

พระคัมภีร์ยังเปิดเผยว่ากษัตริย์ดาวิดจะควบคุมเผ่าอิสราเอลที่รวมตัวกันอีกครั้ง (เอเสเคียล 37:21-25)

คนอื่นจะดูแลการบริหารงานของหลายเมือง (ลูคา 19:16-19)

นี่เป็นความจริงในพระคัมภีร์ที่ถูกละเอียดอย่างมาก

อัครสาวกเปาโลกล่าวอย่างไรเกี่ยวกับกิจกรรมในอนาคตของผู้ที่ได้รับชีวิตนิรันดร์?

“ท่านไม่รู้หรือว่าวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก? และถ้าโลกนี้จะถูกตัดสินโดยคุณ คุณไม่คู่ควรที่จะตัดสินเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ?” (1 โครินธ์ 6:2)

พระเยซูคริสต์ตรัสอะไรผ่านอัครสาวกยอห์น ระบุไว้อย่างชัดเจนในหนังสือวิวรณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้?

“และผู้ใดมีชัย และรักษาการงานของเราจนถึงที่สุด เราจะให้อำนาจเหนือบรรดาประชาชาติแก่เขา” (วิวรณ์ 2:26)

“สำหรับผู้มีชัยชนะ เราจะยอมให้หนึ่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา

ในขณะที่เราเอาชนะและนั่งลงกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์” (วิวรณ์ 3:21)

งานเขียนของอัครสาวกแสดงให้เห็นว่าบทบาทที่แท้จริงของผู้ปกครองที่ฟื้นคืนชีวิตในโลกอนาคตได้รับการสอนและเข้าใจอย่างกว้างขวางในศาสนจักรในศตวรรษแรก อย่างไรก็ตาม

ตลอดหลายศตวรรษนับแต่นั้น การละทิ้งความเชื่อได้เติบโตและเติบโตจนถึงทุกวันนี้

มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจคำสอนสำคัญในพระคัมภีร์ไบเบิลนี้

ถ้อยแถลงเกี่ยวกับความจริงในพระคัมภีร์ที่เข้าใจผิดส่วนใหญ่เหล่านี้ยังคงเป็นเป้าหมายสำคัญของคำสอนและความพยายามในการตีพิมพ์ของ United Church of God

การย้ายจากโลกสู่สวรรค์ไม่ใช่รางวัลที่สัญญาไว้ของผู้ได้รับความรอด

การช่วยเหลือพระเยซูคริสต์ในการปกครองประเทศต่างๆ ในโลกนี้! (เพื่อความเข้าใจเพิ่มเติม

โปรดขอหนังสือฟรี What Happens After Death? และ The Gospel of the Kingdom)

คนชอบธรรมจะอยู่กับพระเจ้าพระบิดาเองหรือไม่?

“แล้วข้าพเจ้า ยอห์น ได้เห็นนครศักดิ์สิทธิ์ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ เสด็จลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้า

เตรียมเป็นเจ้าสาวที่ประดับประดาให้สามีของนาง และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า 'ดูเถิด

พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์ และพระองค์จะสถิตกับพวกเขา และพวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์

พระเจ้าเองจะสถิตกับเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา' (วิวรณ์ 21 :2-3).

พระเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา

ทรงสัญญาในท้ายที่สุดว่าจะตั้งสำนักงานใหญ่ของพระองค์บนแผ่นดินโลกใหม่หรือที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ทั้งหมด (ข้อ 1)

สถิตย์อยู่กับผู้ที่เปลี่ยนมาเป็นวิญญาณตลอดไปและจะได้รับเกียรติให้อยู่กับพระองค์ตลอดไป

พระเจ้าพระบิดา

แล้วใครคือพระบิดา?

“และครั้งนั้นพระเยซูตรัสตอบว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และโลก ข้าพระองค์ขอบพระทัยที่พระองค์ได้ทรงซ่อนสิ่งเหล่านี้จากผู้มีปัญญาและหยั่งรู้ และทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ทารก’” (มัทธิว 11:25)

พระเจ้าพระบิดาเป็นผู้ปกครองสูงสุดของทั้งจักรวาล

ทุกสิ่งในฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์ (1 โครินธ์ 15:27-28)

พระองค์ทรงเป็นวิญญาณ (ยอห์น 4:24) และครอบครองความเป็นอมตะ (1 ทิโมธี 6:16)

ชีวิตมีอยู่ในพระบิดา (หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม โปรดขอหนังสือฟรี Who Is God?)

เรามีอุปนิสัยที่ชอบธรรมอย่างสมบูรณ์ และพระเยซูทรงบอกอย่างชัดเจนให้เราเป็นเหมือนพระองค์ “ฉะนั้นท่านจะต้องดีพร้อม เช่นเดียวกับที่พระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงสมบูรณ์” พระคริสต์ตรัส (มัทธิว 5:48)

นอกจากนี้ พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นแหล่งของพรทุกประการ ข้อความในเอเฟซัส 1:3-10

ทำให้ความจริงนี้ชัดเจนมาก พระบิดาเป็นหัวข้อของข้อเหล่านี้

และแสดงให้เห็นวิธีที่พระองค์ทรงดำเนินการตามแผนนิรันดร์ของพระองค์เพื่อมนุษยชาติอย่างไม่เห็นแก่ตัว พระองค์ได้ทรงสำแดงแก่เราว่า “ความลึกลับแห่งพระประสงค์ของพระองค์ ตามพระประสงค์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงมุ่งหมายในพระองค์เอง” (ข้อ 9)

เราขอแนะนำให้คุณศึกษาทั้งข้อนี้อย่างละเอียดในฉบับแปลสมัยใหม่อย่างน้อยหนึ่งฉบับ

รวมทั้งฉบับคิงเจมส์หรือฉบับใหม่ของคิงเจมส์

คำถามสำคัญคือพระคริสต์จะทรงอยู่ที่ไหน?

ข้อพระคัมภีร์หลายข้อแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกและปกครองบรรดาประชาชาติพร้อมกับวิสุทธิชนของพระองค์

คำใดพรรณนาถึงพระลักษณะของพระเจ้าพระบิดาที่อาจดีกว่าคำอื่นใด?

“และเรารู้จักและเชื่อในความรักที่พระเจ้ามีต่อเรา พระเจ้าทรงเป็นความรัก และผู้ที่อยู่ในความรักก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าอยู่ในพระองค์” (1 ยอห์น 4:16)

ความรักเป็นรากฐานของพระลักษณะและกฎเกณฑ์ของพระเจ้า เป็นพื้นฐานของทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่นมนุษยชาติในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ (มัทธิว 22:35-40) ในที่สุดพระเจ้าจะเอาชนะความชั่วโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ทรงขับไล่มันออกจากเมืองศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งจะลงมายังแผ่นดินโลกตลอดไป (วิวรณ์ 21:1-3, 27) เฉพาะผู้ที่มีความรักของพระเจ้าเช่นนี้เท่านั้นที่จะยังคงอยู่ในการปรากฏตัวของพระบิดา

เปาโลเรียกความรักว่าเป็นคุณลักษณะของคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (1 โครินธ์ 13:13) มันเป็นผลแรกของพระวิญญาณของพระเจ้าที่เขากล่าวถึง (กาลาเทีย 5:22) เป็นสายใยแห่งความสมบูรณ์แบบผูกทุกอย่างเข้าด้วยกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (โคโลสี 3:14) เป็นการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ (โรม 13:10)

คำนี้ใช้ในพระคัมภีร์เพื่อสรุปคุณลักษณะอันยอดเยี่ยมของพระบิดา พระเจ้าคือความรัก.

แต่เพื่อไม่ให้เราเข้าใจผิด เราต้องกำหนดเงื่อนไขของเรา ในบางกรณี ภาษาอังกฤษไม่แม่นยำเท่าภาษากรีก คำว่ารักเป็นกรณีๆ ไป ในภาษาอังกฤษ ความรักประกอบด้วยคุณลักษณะและความรู้สึกหลายอย่างอย่างน้อย ในบางแง่มุม คำนี้เป็นหนึ่งในคำที่ถูกใช้ในทางที่ผิดมากที่สุดในภาษา อย่างไรก็ตาม

ภาษากรีกมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ใช้คำสำหรับความรักอย่างน้อยสี่คำ
แม้ว่าจะไม่ได้ใช้สองคำในพระคัมภีร์ก็ตาม

อีโรสครอบคลุมถึงความรักทางเพศ—

ความรักที่ชายและหญิงควรได้รับภายในความสัมพันธ์การแต่งงาน Storge
มีความหมายจำกัดในความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก (และในทางกลับกัน)

และความรักตามปกติในครอบครัวของพี่น้องที่มีต่อกัน

ฟีเลียใช้ในพระคัมภีร์และอธิบายความรู้สึกอบอุ่นและอ่อนโยนระหว่างผู้คน

อาจรวมถึงความรักทางกายที่เหมาะสมและเหมาะสม

แต่พระคัมภีร์ไม่ได้ใช้สามคำนี้เพื่อพรรณนาถึงพระบิดา

Agape เป็นคำที่พระคัมภีร์ใช้เพื่ออธิบายความรักของพระเจ้า ความรักของพระเจ้า

อากาเปโออรับความหวังโยอย่างไม่เห็นแก่ตัวต่อผู้เป็นที่รัก

แสดงถึงความเมตตากรุณาและความปรารถนาดีที่ไม่สามารถเอาชนะได้

มันยังรวมถึงความรักที่มีต่อศัตรูด้วย

ลักษณะและพระลักษณะของพระเจ้านี้มีลักษณะเฉพาะด้วยความรักแบบนี้

เราสามารถรับความรักประเภทนี้ได้จากพระเจ้าพระองค์เองและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์เท่านั้น

เมื่อกลับใจแล้ว เราสามารถเริ่มแสดงความรักเช่นนี้ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความรักแบบคริสเตียนของเราต้องเป็นแบบแผน โดยอากาเป่ อ่าน มัทธิว 5:43-48

ที่นี่เราเรียนรู้ว่าพระบิดาทรงส่งฝนของพระองค์มาสู่คนชอบธรรมและคนอธรรม

ทรงทำให้ดวงอาทิตย์ส่องแสงแก่ทั้งความดีและความชั่ว และทรงเมตตาแม้ผู้ไม่สำนึกบุญคุณและความชั่ว

เราต้องเรียนรู้ที่จะคิดอย่างที่เราจะคิดและทำอย่างที่เราจะทรงทำ—รักอย่างที่พระบิดาทรงรัก

ในการใช้ความรักแบบนี้ เราแสดงออกถึงภาพลักษณ์ของพระเจ้า (สะท้อนถึงพระลักษณะของพระองค์)

แม้ว่าเราจะเป็นมนุษย์อยู่ก็ตาม

แต่เราเร่งที่จะเพิ่มว่ามนุษย์ไม่สามารถสร้างความรักแบบนี้และด้วยตัวเองได้

ในที่สุดมันก็เด็ดลอดออกมาจากพระเจ้าเท่านั้น (โรม 5:5)

ในการใช้ความรักแบบนี้ เราแสดงออกถึงภาพลักษณ์ของพระเจ้าแม้ว่าเราจะเป็นมนุษย์อยู่ก็ตาม
พระบิดาได้ทรงแสดงความรัก (อาคาเป่) นี้ต่อทุกคนในทางสำคัญประการใด?

“เพราะว่าพระเจ้ารัก โลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

จากมุมมองของพระเจ้า โลกนี้ไม่ยากที่จะรัก แน่แน่นอนพระคัมภีร์บอกเราว่าอย่ารักความชั่วของมัน (1
ยอห์น 2:15-17) การใช้ชีวิตในโลกนี้

เราทุกคนต่างตระหนักดีถึงปัญหาของมนุษย์มากมายที่ส่งผลกระทบต่อทุกทวีป เกาะ ภูมิภาค เมือง
และหมู่บ้าน แต่พระบิดาทรงได้รับการชี้นำโดยแผนการอันน่าพิศวงของพระองค์ ไม่ใช่ตามความคิดเพื่อฟื้น
ความคิดที่โง่เขลา และบาปที่แพร่หลายของมนุษยชาติ

พระบิดาทรงเริ่มกอบกู้มนุษยชาติจากพระองค์เอง โดยส่งพระบุตรของพระองค์มายัง โลก
พระเยซูเองตรัสว่า: “. . . หากเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน โลก จะดึงชนชาติทั้งปวงมาหาเรา” (ยอห์น 12:32)

อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับพระเยซูคริสต์?

“การเริ่มต้นพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า” (มาระโก 1:1)

“พระบิดาของเราทรงมอบสิ่งสารพัดให้แก่เรา และไม่มีใครรู้จักพระบุตรนอกจากพระบิดา
และไม่มีใครรู้จักพระบิดานอกจากพระบุตร .” (มัทธิว 11:27)

“เราขอบพระทัยพระเจ้าและพระบิดาขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา .” (โคโลสี 1:3).

ข้อความเหล่านี้บรรยายถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ใกล้ชิด

ความสัมพันธ์ของพวกเขาใกล้ชิดกันมากจนพระคริสต์ตรัสว่า “ผู้ที่ได้เห็นเราได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9)
สิ่งมีชีวิตทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและลึกซึ้งต่อกัน (ยอห์น 10:15)

บางทียอห์นอาจบรรยายถึงความสัมพันธ์ที่พระเยซูคริสต์ทรงมีกับพระบิดามากกว่าอัครสาวกคนอื่นๆ
เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

โปรดอ่านพระกิตติคุณฉบับที่สี่ทั้งหมดและศาสนฉบับแรกของยอห์น โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ซ้ำแบบ
ใครนั้นอย่างแน่นอน

อะไรคือแรงกระตุ้นที่กำหนดและชี้นำความสัมพันธ์นี้?

“เพราะฉะนั้น พระบิดาของข้าพเจ้าทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตเพื่อจะรับมันอีก . .
ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:17-18)

“แต่เพื่อโลกจะได้รู้ว่าเรารักพระบิดา และตามที่พระบิดาประทานบัญญัติแก่เราฉันใด ฉันก็รักฉันนั้น”
(ยอห์น 14:31)

โลกในวงกว้างไม่ค่อยจะเทียบได้กับความรักกับการเชื่อฟัง
แต่พระเยซูทรงแสดงความรักต่อพระบิดาโดยการเชื่อฟัง คริสเตียนทุกคนต้องการความรักแบบเดียวกันนั้น
พระคริสต์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา จงรักษาบัญญัติของเรา” (ยอห์น 15:10)
ยอห์น อัครสาวกแห่งความรักยังเขียนว่า

“เพราะว่านี่คือความรักของพระเจ้าที่เรารักษาพระบัญญัติของพระองค์
และพระบัญญัติของพระองค์ไม่เป็นภาระ” (1 ยอห์น 5:3)

พระบิดาทรงแสดงความรักต่อพระบุตรในทางที่อัศจรรย์อย่างไร?

“เมื่อทำตามทีเขียนเกี่ยวกับพระองค์ [พระเยซูคริสต์] สำเร็จแล้ว
พวกเขาจึงนำพระองค์ลงจากต้นไม้และวางพระองค์ในอุโมงค์
แต่พระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย” (กิจการ 13:29-30 เปรียบเทียบ โรม 8:11; 10:9)

“... พระเจ้า... ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตายและถวายสง่าราศีแด่พระองค์.” (1 เปโตร
1:21; เปรียบเทียบเอเฟซัส 1:20; 1 โครินธ์ 6:14)

“เปาโล [เป็น] อัครสาวก (ไม่ใช่จากมนุษย์หรือโดยมนุษย์
แต่โดยทางพระเยซูคริสต์และพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย)” (กาลาเทีย 1:1;
เปรียบเทียบกับโคโลสี 2:12; 1 โครินธ์ 6:14; 15:15-17; 1 เธสะโลนิกา 1:10).

พระเจ้าพระบิดาทรงทำให้พระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นจากตาย
สิ่งนี้ได้รับการยืนยันอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์หลายเล่ม
จำไว้ว่าหลังจากการคืนดีกับพระบิดาผ่านทางพระโลหิตของพระคริสต์
เราก็รอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์ (โรม 5:10)
หนังสือฮีบรูแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงวิงวอนพระบิดาแทนเราในฐานะมหาปุโรหิตของเราเป็นประจำ

ใครมาเปิดเผยหรือเปิดเผยพระบิดาต่อมวลมนุษยชาติ?

“และไม่มีใครรู้จักพระบิดานอกจากพระบุตรและผู้ที่ยังพระบุตรประสงค์จะสำแดงให้ทราบ” (มัทธิว 11:27
เปรียบเทียบกับลูกา 10:21-22)

เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาในร่างมนุษย์คือการเปิดเผยพระบิดาโดยสมบูรณ์แก่ผู้
คนที่ได้รับการเรียกและเลือกเป็นพิเศษ (เปรียบเทียบกับกิจการ 2:38-39)

ใครคือแหล่งสูงสุดของความจริงในพระคัมภีร์ทั้งหมด?

“พวกยิวก็อัศจรรย์ใจว่า 'ชายผู้นี้รู้จดหมายได้อย่างไร ไม่เคยศึกษามาก่อน' พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า
'หลักคำสอนของเราไม่ใช่ของเรา แต่เป็นของ [ของพระบิดา] ผู้ทรงส่งเรามา'" (ยอห์น 7:15).

“... ฉันไม่ได้ทำอะไรของตัวเอง แต่ตามที่พระบิดาทรงสอนเรา ข้าพเจ้าพูดสิ่งเหล่านี้” (ยอห์น 8:28
เปรียบเทียบข้อ 26; 14:10)

ใครเป็นผู้ริเริ่มความรอด?

“ไม่มีใครสามารถมาหาเราได้เว้นแต่พระบิดาผู้ทรงส่งเรามาทรงดึงเขา และเราจะยกเขาขึ้นในวันสุดท้าย
[การฟื้นคืนพระชนม์]” (ยอห์น 6:44; เปรียบเทียบ 6:65)

ถึงแม้ว่าเราจะรอดได้โดยทางพระนามของพระเยซูคริสต์และการกระทำของพระองค์เพื่อเราเท่านั้น
(กิจการ 4:12) แต่ก็ยังเป็นความจริงเช่นกันที่พระเจ้าพระบิดาทรงเริ่มกระบวนการแห่งความรอด
แม้แต่สาวกดั้งเดิมก็ยังมาจากพระบิดา (ยอห์น 17:6, 11)
พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อขอคำแนะนำตลอดทั้งคืนก่อนที่พระองค์จะทรงเลือก 12 (ลูกา 6:12-13)

เดวิด: ผู้เลี้ยงแกะเรียนรู้จากการสร้าง

เด็กเลี้ยงแกะหนุ่มนั่งอยู่บนยอดเขาที่รายล้อมไปด้วยฝูงแกะ
มองดูท้องฟ้ายามค่ำคืนที่ส่องแสงระยิบระยับด้วยความประหลาดใจ
ต่อมาเด็กหนุ่มจะเติบโตขึ้นและบันทึกความคิดส่วนตัวบางอย่างที่มาถึงเขาขณะที่เขาจ้องมองไปยังท้องฟ้าที่
มีแสงดาวระยิบระยับว่า “เมื่อข้าพระองค์พิจารณาถึงสวรรค์ของพระองค์ ผลงานจากพระหัตถ์ของพระองค์
ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ มนุษย์เป็นอะไรเล่าที่พระองค์ทรงระลึกถึงเขา
และเป็นบุตรของมนุษย์ที่ทรงเยี่ยมเขา” (สดุดี 8:3-4)

เด็กชายคนนั้นคือเดวิด—คนเลี้ยงแกะที่ขึ้นเป็นกษัตริย์และเขียนบทเพลงสดุดีมากมาย
เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างของเด็กเลี้ยงแกะคนนี้

เดวิดไม่กลัว เขาม่าหมี สิงโต และยักษ์โกลิอัท
เดวิดผู้ซื่อสัตย์ได้ฟื้นฟูเกียรติของพระเจ้าต่อหน้าอิสราเอลผู้นำกลัวและประชาชาตินอกรีตที่จงหอง
ด้วยความยำเกรงพระเจ้า เขาได้รับใช้กษัตริย์ชาอูลที่หึงหวงและหวงแหนที่พยายามจะฆ่าเขา

เพื่อเป็นเกียรติแก่พระเจ้า เดวิดทรงนำอิสราเอลไปสู่ชัยชนะในการต่อสู้หลายครั้ง
ความสัตย์ซื่อของพระองค์กระตุ้นเจ้าชายโจนาธานผู้สืบราชสันตติวงศ์ให้ช่วยดาวิดขึ้นครองบัลลังก์แทน
กระนั้น เดวิดก็ไม่รอดพ้นจากการล่อลวงทางเนื้อหนัง เขาล่วงประเวณีกับบัทเชบา
แล้วประหารอูริยาห์สามีของนาง พระเจ้าได้ทรงลงโทษเดวิดอย่างเปิดเผยสำหรับความผิดของเขา
ซึ่งเขาได้สำนึกผิดอย่างสุดซึ้ง (สดุดี 51)

พระเจ้าให้อภัยเดวิดแต่ทรงแจ้งเขาว่าการขาดการควบคุมตนเองจะส่งผลให้เกิดความวุ่นวายภายในครอบครัวของเขาเองอย่างต่อเนื่อง ต่อมา เดวิดต้องหนีจากความพยายามของลูกชายที่จะแย่งชิงอาณาจักรของเขา กษัตริย์คร่ำครวญในฐานะพ่อที่แท้จริงเมื่อการกบฏครั้งนี้ทำให้อับซาโลมลูกชายของเขาเสียชีวิต จากนั้นเมื่อเดวิดนับจำนวนกองทัพของท่านก่อนออกรบ

พระเจ้าก็ทรงลงโทษอิสราเอลสำหรับการกระทำที่ไม่ศรัทธา นี่ก็คือกษัตริย์เดวิด การกระทำอันชอบธรรม มลทิน และทุกสิ่ง

คุณแจ่มใสความสำเร็จของเดวิดและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าอยู่ในสดุดี 51 ที่นั่นเราพบว่าพระทัยของพระเจ้าฝังลึกอยู่ในอกของคนบาปที่สำนึกผิด (กิจการ 13:22) ทักษะที่ถ่อมตนช่วยให้เดวิดเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ

เดวิดตกตะลึงในความยิ่งใหญ่ของการทรงสร้างของพระเจ้า ถามว่า “ท่านนึกถึงเขาในฐานะมนุษย์ และเป็นบุตรของมนุษย์ที่เสด็จมาเยี่ยมเขา” (สดุดี 8:4)

เดวิดรู้ว่ามนุษย์คือจุดสุดยอดของการทรงสร้างของพระเจ้า “เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย และพระองค์ทรงสวมมงกุฎให้เขาด้วยสง่าราศีและเกียรติ พระองค์ทรงทำให้เขาครอบครองกิจการของ

มือของคุณ; พระองค์ทรงวางทุกสิ่งไว้ใต้พระบาทของพระองค์” (ข้อ 5-6; คูปฐมกาล 1:26 ด้วย)

หนังสือฮีบรูบันทึกคำพูดของเดวิด จากนั้นเสริมว่าเรายังไม่ถึงจุดหมายอันน่าสะพรึงกลัวของเรา “เพราะว่าพระองค์ [พระเจ้า] ทรงยอมให้ทุกคนอยู่ใต้อำนาจ [มนุษย์] พระองค์ พระองค์ไม่ทรงทิ้งสิ่งใดที่ไม่อยู่ภายใต้พระองค์ แต่บัดนี้เรายังไม่เห็นว่าทุกสิ่งอยู่ภายใต้พระองค์” (ฮีบรู 2:6-8)

จากนั้นเราอ่านว่าพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ (ข้อ 9-11) จะทรงนำ “บุตรชายหลายคนไปสู่ความรุ่งโรจน์” (ข้อ 10) ถึงเวลาที่เราจะสามารถ “สวมมงกุฎ” ได้อย่างแท้จริง... ด้วยสง่าราศีและเกียรติ” (สดุดี 8:5)

เมื่อบรรดาผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะครอบครองบนแผ่นดินโลกในฐานะกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้า (วิวรณ์ 5:10) มงกุฎแห่งความรุ่งโรจน์และเกียรติที่เดวิดพูดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชะตากรรมของเรา อย่าลืมขอหนังสือฟรี What Is Your Destiny?

และถนนสู่ชีวิตนิรันดร์เพื่อค้นหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอนาคตอันยอดเยี่ยมของคุณ!

โลกนี้ส่วนใหญ่จะไม่รู้ถึงใครบ้าง?

“แล้วพวกเขาถามเขาว่า 'พ่อของคุณอยู่ที่ไหน?' พระเยซูตรัสว่า 'คุณไม่รู้จักเราและพ่อของฉัน ถ้าเจ้ารู้จักเรา เจ้าคงจะรู้จักพระบิดาของเราด้วย'" (ยอห์น 8:19)

“ข้าแต่พระบิดาผู้ชอบธรรม! โลกไม่รู้จักพระองค์ แต่เรารู้จักพระองค์
และคนเหล่านี้รู้จักเราว่าพระองค์ทรงส่งเรามา” (ยอห์น 17:25)

มนุษยชาติมองไม่เห็นความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าและแผนการของพระองค์สำหรับพวกเราทุกคน—
และผลที่ตามมาก็คือ โลกได้รับความทุกข์ทรมานอย่างน่าสยดสยอง

นี่คือเหตุผลที่อัครสาวกเปาโลเรียกอารยธรรมของมนุษย์ว่า “โลกที่ชั่วร้ายในปัจจุบันนี้” (กาลาเทีย 1:4, KJV) นี่คือนิยามที่ “โลกทั้งโลกตกอยู่ในความชั่วร้าย” (1 ยอห์น 5:19, KJV)

มนุษยชาติมองไม่เห็นความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าและแผนการของพระองค์สำหรับพวกเราทุกคน—
และผลที่ตามมาก็คือ โลกได้รับความทุกข์ทรมานอย่างน่าสยดสยอง อย่างไรก็ตาม ถึงเวลาแล้วที่
“ความรู้ของพระเจ้า” จะปกคลุมโลกนี้ “คั่งน้ำที่ท่วมท้องทะเล” (อิสยาห์ 11:9; ฮาบากุก 2:14)

เราควรอธิษฐานถึงใคร?

“ดังนั้น จงอธิษฐานอย่างนี้: พระบิดาของเราในสวรรค์; พระนามของพระองค์เป็นที่สักการะ” (มัทธิว 6:9)

“พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า ‘เมื่อท่านอธิษฐาน จงพูดว่า: พระบิดาของเราในสวรรค์ ขอทรงเป็นที่เคารพสักการะพระนามของพระองค์’” (ลูกา 11:2)

สิ่งที่เรียกกันทั่วไปว่าคำอธิษฐานของพระเจ้าเป็นแบบอย่างหรือโครงร่างของการอธิษฐาน ถึงแม้จะไม่ผิดอย่างแน่นอนที่จะกล่าวคำอธิษฐานซ้ำทุกคำ แต่แนวทางปฏิบัติที่ดีกว่าคือการรวมองค์ประกอบของพระเยซูคริสต์ที่สนทนาไว้ในโครงร่างนี้ในการอธิษฐาน ส่วนใหญ่ของเราแทนที่จะพูดคำที่ถูกต้อง (ดู มัทธิว 6:9-13; ลูกา 11:2-4). พระคัมภีร์ไม่สนับสนุนการสวดอ้อนวอนซ้ำโดยไม่จำเป็น (มัทธิว 6:7)

พระเยซูคริสต์ทรงทำตามคำแนะนำที่ประทานแก่สานุศิษย์ของพระองค์หรือไม่?

“พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้ แหงนพระพักตร์ดูสวรรค์ และตรัสว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า เวลานี้มาถึงแล้ว . . .’” (ยอห์น 17:1)

บทที่ 17 ของยอห์นบันทึกคำอธิษฐานอันยาวนานของพระเยซูคริสต์ หลายครั้งในระหว่างการอธิษฐานนี้ พระคริสต์แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงนำคำอธิษฐานไปถึงพระบิดาของพระองค์ (ยอห์น 17:5, 11, 21, 24-25)

พระเจ้าเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์เท่านั้นหรือ?

“พระเยซูตรัสกับเธอ [มารีย์ มัคดาลา] ว่า ‘อย่ายึดติดกับเรา [แต่ต้องฉัน KJV] เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพี่น้องของเราและพูดกับพวกเขาว่า เรากำลังขึ้นไปหาพระบิดาของเรา

และพระบิดาของท่าน และต่อพระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่าน’” (ยอห์น 20:17)

ข้อความสำคัญนี้ใช้เป็นบทนำที่เหมาะสมกับส่วนสุดท้ายของบทเรียนนี้: ความรู้เกี่ยวกับจุดประสงค์สำหรับชีวิตมนุษย์ แต่เมื่อพูดถึงเวลาของคริสเตียนในฐานะมนุษย์ ความปรารถนาของอัครสาวกเปาโลที่มีต่อคริสเตียนมากที่สุดคือ “เพื่อว่าพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาแห่งสง่าราศีจะประทานวิญญาณแห่งปัญญาและการสำแดงในความรู้ของพระองค์แก่ท่าน” (เอเฟซัส 1:17)

จุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับมนุษย์

จุดประสงค์สูงสุดของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาตินั้นเชื่อมโยงกับคำถามโบราณอย่างแยกไม่ออกว่า “มนุษย์คืออะไร”—คำถามที่กษัตริย์เดวิดและโยบปรมาจารย์ตั้งขึ้นเมื่อหลายศตวรรษก่อน

เดวิดถามในบริบททั่วไปว่า “มนุษย์คืออะไร?”

“เมื่อข้าพเจ้าพิจารณาฟ้าสวรรค์ ฝัพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ พระองค์ทรงนึกถึงมนุษย์คนไหน และเป็นบุตรของมนุษย์ที่เสด็จมาเยี่ยมเขา? เพราะพระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย และทรงสวมมงกุฎให้เขาด้วยสง่าราศีและเกียรติ พระองค์ทรงทำให้เขาครอบครองกิจการแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงวางทุกสิ่งไว้ใต้พระบาทของพระองค์” (สดุดี 8:3-6)

ภายใต้สถานการณ์ใดที่ปรมาจารย์โยบถามคำถามเดียวกัน?

“ปล่อยฉันเถอะนะ เพราะวันเวลาของฉันเป็นเพียงลมหายใจ เป็นคนใดเล่าที่พระองค์จะยกย่องเขา พระองค์จึงควรเอาใจใส่เขา ไปเยี่ยมเขาทุกเช้าและทดสอบเขาทุกขณะ” (โยบ 7:16-18)

เดวิดรู้สึกซาบซึ้งในพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์อย่างท่วมท้น และแสดงความขอบคุณด้วยความสำนึกคุณต่อพระผู้สร้างของพระองค์ ในทางตรงกันข้าม โยบที่ทนทุกข์ได้ประท้วงว่ามนุษย์ดูเหมือนชั่วคราวเกินไปและไม่มีนัยสำคัญที่จะแก้ต่างให้ความกังวลที่ไม่สิ้นสุดของพระเจ้า และขอให้พระเจ้าปล่อยให้เขาอยู่ตามลำพังในความทุกข์ยากของเขา

ทว่าชายทั้งสองได้ไตร่ตรองว่าทำไมพระเจ้า—ทรงมีฤทธานุภาพและสง่าราศีที่ยิ่งใหญ่กว่า—
ควรให้ความสนใจต่อเผ่าพันธุ์มนุษย์อย่างเด่นชัด
เราต้องเข้าใจความหมายของข้อพระคัมภีร์ทั้งสองข้อเพื่อที่เราจะสามารถเข้าใจความยิ่งใหญ่และความกว้างของพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่

หนังสืออัครสาวกเล่มใดกล่าวถึงถ้อยคำเหล่านี้ของกษัตริย์เดวิด?

“ผู้ชายคนไหนที่พระองค์ทรงระลึกถึงเขา หรือบุตรของมนุษย์ที่พระองค์ทรงดูแลเขา?
พระองค์ทรงทำให้เขาค้ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงสวมมงกุฎด้วยสง่าราศีและเกียรติ
และทรงตั้งเขาให้ดูแลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ภายใต้พระบาทของพระองค์”
(ฮีบรู 2:6-8)

บางทีจดหมายที่ส่งถึงชาวฮีบรูอาจมากกว่าหนังสือในพันธสัญญาใหม่เล่มอื่นๆ
ช่วยให้เราเข้าใจความจริงพื้นฐานที่พระเจ้าประทานแก่มนุษยชาติในสิ่งที่เราเรียกว่าพันธสัญญาเดิม

หนังสือฮีบรูอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับบทกวีของเดวิดหรือไม่?

“เพราะว่าพระองค์ทรงมอบทุกสิ่งให้อยู่ใต้บังคับของพระองค์
พระองค์ไม่ทรงเหลือสิ่งใดที่ไม่อยู่ภายใต้พระองค์ แต่บัดนี้ [ในยุคนี้ของมนุษย์]
เรายังไม่เห็นสิ่งสารพัดที่อยู่ภายใต้พระองค์ แต่เราเห็นพระเยซู ผู้ซึ่งถูกทำให้ค้ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย
เนื่องด้วยความทุกข์ทรมานของความตายที่สวมมงกุฎด้วยสง่าราศีและเกียรติ
เพื่อพระองค์จะได้ลิ้มรสความตายเพื่อทุกคน โดยพระคุณของพระเจ้า” (ฮีบรู 2:8-9)

ในหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ไบเบิล

พระเจ้าได้มอบอำนาจเหนือมนุษย์เหนือการทรงสร้างของพระองค์บนโลก—

ความรับผิดชอบอันน่าเกรงขามที่มนุษย์ชาติได้ทำสำเร็จเพียงบางส่วนเท่านั้น

สภาพที่วุ่นวายของโลกสมัยใหม่เป็นพยานถึงความเป็นจริงนี้

แต่ความสัมฤทธิ์จริงของข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาปกครองบนแผ่นดินโลก

ทุกสิ่งจะอยู่ที่เท้าของมนุษย์ที่จะฟื้นคืนชีพสู่ความเป็นอมตะ

เราจะปกครองร่วมกับพระเจ้าและพระคริสต์ตลอดไปในอาณาจักรและครอบครัวของพระเจ้า

ในข้อนี้โดยเฉพาะความทุกข์จะถูกนำเข้าไปในภาพ

พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์ในเนื้อหนังเพื่อเราแต่ละคนจะได้เป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรของพระเจ้า

ทุกข์มาก่อน สง่าราศีตามมาทีหลัง

ในหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ไบเบิล

พระเจ้าได้มอบอำนาจเหนือมนุษย์เหนือการทรงสร้างของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ซึ่งเป็นความรับผิดชอบอันน่าเกรงขามที่มนุษย์ชาติได้ทำสำเร็จเพียงบางส่วนเท่านั้น

สภาพที่วุ่นวายของโลกสมัยใหม่เป็นพยานถึงความเป็นจริงนี้

อะไรคือจุดประสงค์ที่ยังไม่เป็นจริงของความทุกข์ทรมานของโยบ?

“เพราะว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับพระองค์ [พระเยซู] ผู้ทรงเป็นสรรพสิ่งและโดยพระองค์ทุกสิ่งในการนำบุตรชายหลายคนไปสู่ความรุ่งโรจน์ เพื่อทำให้แม่ทัพแห่งความรอดของพวกเขาสมบูรณ์ด้วยความทุกข์ยาก” (ฮีบรู 2:10)

นี่คือสิ่งที่โยบปรมาจารย์ยังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ แต่พระเยซูคริสต์ไม่ใช่พระองค์เดียวที่ต้องทนทุกข์ แม้ว่าความทุกข์ยากของเราจะเทียบไม่ได้กับพระองค์ แต่เราต้องเดินบนเส้นทางเดียวกัน “ถ้าเราทนทุกข์ เราจะครอบครองร่วมกับพระองค์” เปาโลเขียน (2 ทิโมธี 2:12, KJV) ร้องเรียน.

“เพราะเหตุนี้ท่านจึงได้รับเรียก เพราะพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา

ทรงปล่อยให้เป็นแบบอย่างแก่เราว่าท่านควรดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์” (1 เปโตร 2:21)

พระเจ้าได้ทรงสร้างพระองค์ในบุตรของพระองค์โดยผ่านความทุกข์บางส่วนธรรมชาติของพระเจ้าและพระลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์และชอบธรรมของพระองค์ (1 เปโตร 1:6-9; 4:12-16)

(เรื่องทุกข์จะกล่าวถึงในเชิงลึกในบทที่ 4)

คนที่เหมือนพระเยซูคริสต์ในเวลาพื้นคืนพระชนม์จะเป็นมากกว่าวิญญาณที่คล้ายกับพระองค์ พวกเขาจะแบ่งปันธรรมชาติของพระบิดา

พระเจ้าประทานธรรมชาติอันชอบธรรมแก่คนเช่นนั้นเมื่อพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาต้องเติบโตในพระคุณและความรู้ (2 เปโตร 3:18)

ความรอดในราชอาณาจักรของพระเจ้าเป็นจุดประสงค์สูงสุดของทุกชีวิตของเรา

มันทำให้คุ้มค่าเวลาที่ดีและความทุกข์ที่เราประสบ หลายคนจะถูกนำสู่ความรุ่งโรจน์นี้รันคร—

มีพระลักษณะอันชอบธรรมอันน่าเกรงขามของตัวพระผู้เป็นเจ้าเอง

อย่าประเมินค่าชีวิตต่ำเกินไป คุณเกิดมาเพื่อเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า
คุณเกิดมาเพื่อรับธรรมชาติของพระองค์ คุณเกิดมาเพื่อเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า!

เพื่อให้เข้าใจประเด็นต่างๆ ที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้ดีขึ้น โปรดขอหนังสือฟรีต่อไปนี้:

- โศกชะตาของคุณคืออะไร?
- คำถามสุดท้ายในชีวิต: พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่?
- ใครคือพระเจ้า?
- พระเยซูคริสต์: เรื่องจริง
- จะเกิดอะไรขึ้นหลังความตาย?
- ถนนสู่ชีวิตนิรันดร์
- เปลี่ยนชีวิตของคุณ: กระบวนการของการกลับใจใหม่
- สวรรค์และนรก: คัมภีร์ไบเบิลสอนอะไรจริงๆ?
- แผนวันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า: คำสัญญาแห่งความหวังสำหรับมวลมนุษยชาติ
- พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ตก: การพักผ่อนในวันสะบาโตของพระเจ้า
- พระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร

สำหรับหนังสือเล่มเล็กฟรีของคุณ โปรดติดต่อสำนักงานของเราตามรายการด้านล่าง
หรือคุณสามารถขอหรือดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ของเราที่ www.gnmagazine.org

จุดที่ต้องไตร่ตรอง

คำถามเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นตัวช่วยในการศึกษา
เพื่อกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับแนวคิดที่สนทนาในบทเรียนและช่วยให้คุณประยุกต์ใช้ในระดับส่วนตัว
เราขอแนะนำให้คุณใช้เวลาเขียนคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้และเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ที่ให้ไว้
โปรดอย่าลังเลที่จะเขียนความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ
รวมถึงคำถามเกี่ยวกับบทเรียนนี้หรือส่วนที่เหลือของหลักสูตร

- อะไรคือความแตกต่างพื้นฐานระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ (ปฐมกาล 1:26-27; 2:7; 9:6)
- มนุษย์มีวิญญาณอมตะหรือไม่? เกิดอะไรขึ้นกับวิญญาณที่ทำบาป? (ยะเอศเคล 18:4, 20; ท่านผู้ประกาศ 12:7).
- บางคนไม่เชื่อว่าพระเยซูเสด็จมาในเนื้อหนัง พระเยซูคริสต์กลายเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงหรือไม่? (1 ยอห์น 4:3; 1 ทิโมธี 2:5; อีสยาห์ 53:2)

- มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้าหรือไม่? (ยากอบ 3:9).
- คนที่พระเยซูทรงสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าด้วยหรือไม่? (2 โครินธ์ 4:3-4; โคลโลสี 1:13-15)
- สุดท้ายแล้วเราถูกกำหนดให้กลายเป็นอะไร (โรม 8:28-29) แล้วเราจะมีสง่าราศีของใคร? (โคลโลสี 3:4).
 - หลายคนเชื่อว่าสวรรค์เป็นรางวัลของผู้รอด วิสุทธิชนที่พินคืนพระชนม์ของพระเจ้าจะปกครองที่ไหน? (วิวรณ์ 5:9-10)
 - ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นแบบใดที่ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ายกกับพระเยซูคริสต์ (มาระโก 1:1; มัทธิว 11:27; โคลโลสี 1:3)
 - พระเยซูได้รับความเข้าใจและหลักคำสอนที่พระองค์ทรงแสดงต่อผู้คนในสมัยของพระองค์จากที่ใด? (ยอห์น 7:16)
 - พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเราด้วยหรือเป็นเพียงพระบิดาของพระเยซูคริสต์เท่านั้น? (ยอห์น 20:17)
 - เมื่อพระคริสต์ได้รับรัศมีภาพ เราแต่ละคนจะได้รับรัศมีภาพเช่นกัน
- เมื่อเราได้รับการทำให้ดีพร้อมผ่านความทุกข์ยากของเราหรือไม่? (ฮีบรู 2:10)